

VLAAMS PARLEMENT

Zitting 1996-1997

15 januari 1997

HANDELINGEN

PLENAIRE VERGADERING

MORGENVERGADERING

DECREET GOEDKEURING SAMENWERKINGSVERDRAG BELGIË EN RUSSISCHE FEDERATIE

DECREET WIJZIGING DECREET BESCHERMING NAMEN OPENBARE WEGEN EN PLEINEN

DECREET INVOEGING ARTIKEL IN ORGANIEKE WET OCMW

DECREET NORMEN KAMERS EN STUDENTENKAMERS

MONDELINGE VRAGEN

Inhoud

Nr. 19

Woensdag 15 januari 1997
Morgenvergadering

Berichten van verhindering	1
Ontwerp van decreet	
Indiening en verwijzing	1
Voorstel van decreet	
Indiening en verwijzing	1
Voorstel van resolutie	
Indiening en verwijzing	1
Verslagen	
Indiening	1
Met redenen omklede motie	
Indiening	2
Opmerkingen van het Rekenhof	
Indiening	2
Voorontwerpen van decreet	
Indiening	3
Voorstel van verordening (EG)	
Indiening	3
Mededeling van de Vlaamse regering	
Indiening	3
Verslag van de Gewestelijke Ontwikkelingsmaatschappij Limburg	
Indiening	3
Moties van gemeenten	
Indiening	4
Arresten van het Arbitragehof	
Indiening	4
Kennisgevingen van het Arbitragehof	
Indiening	4

<p>Ontwerp van decreet houdende goedkeuring van het Verdrag inzake verstandhouding en samenwerking tussen het Koninkrijk België en de Russische Federatie, ondertekend in Brussel op 8 december 1993 – 474 (1996-1997) – Nrs. 1 en 2 Algemene bespreking Sprekers : de heren Johan Weyts, verslaggever, Herman Suykerbuyk, Karim Van Overmeire, Herman Candries, Emiel Verrijken en minister-president Luc Van den Brande Artikelsgewijze bespreking, blz.</p>	4
<p>Voorstel van decreet van de heren Hugo Marsoul en Willy Kuijpers en mevrouw Cecile Verwimp-Sillis c.s. houdende wijziging van het decreet van 28 januari 1977 tot bescherming van de namen van de openbare wegen en pleinen – 104 (BZ 1995) – Nrs. 1 en 2 Algemene bespreking Sprekers : mevrouw Riet Van Cleuvenbergen, verslaggever, de heren Hugo Marsoul en Emiel Verrijken Artikelsgewijze bespreking</p>	8 9
<p>Voorstel van decreet van de heer Marc Olivier houdende invoeging van een artikel 22bis in de organieke wet van 8 juli 1976 betreffende de openbare centra voor maatschappelijk welzijn – 285 (1995-1996) - Nrs. 1 tot 4 Algemene bespreking Sprekers : mevrouw Sonja Becq, verslaggever en de heer Marc Olivier Artikelsgewijze bespreking</p>	9 10
<p>Voorstel van decreet van de heren Marc Olivier, Jacques Timmermans en Carl Decaluwé c.s. houdende de kwaliteits- en veiligheidsnormen voor kamers en studentenkamers - 437 (1996-1997) - Nrs. 1 tot 7 Algemene bespreking Sprekers : mevrouw Veerle Heeren, verslaggever, de heren Marc Olivier en Francis Vermeiren, mevrouw Vera Dua, de heren Jacques Timmermans en Gilbert Bossuyt, mevrouw Nelly Maes, de heren Carl Decaluwé, André Denys en minister Leo Peeters Artikelsgewijze bespreking Spreker : mevrouw Vera Dua</p>	10 29
<p>Regeling van de werkzaamheden</p>	35
<p>Bijlage</p>	
<p>Mondelinge vraag van de heer Pieter Huybrechts tot mevrouw Wivina Demeester-De Meyer, Vlaams minister van Financiën, Begroting en Gezondheidsbeleid, over verbodsmaatregelen voor pepdrankjes</p>	38
<p>Mondelinge vraag van de heer Luk Van Nieuwenhuysen tot mevrouw Anne Van Asbroeck, Vlaams minister van Brusselse Aangelegenheden en Gelijke-Kansenbeleid, over de publicatie van het Roze Aktiefrent over pedoseksualiteit</p>	39

VOORZITTER : De heer Norbert De Batselier

- *De notulen van de jongste vergadering worden ter tafel gelegd.*
- *De vergadering wordt geopend om 10.06 uur.*

De voorzitter : Dames en heren, de vergadering is geopend.

- Voorstel van decreet van mevrouw Kathy Lindkens, mevrouw Trees Merckx-Van Goey, mevrouw Yolande Avontroodt, mevrouw Nelly Maes en mevrouw Ria Van Den Heuvel houdende de benoeming van een Kinderrechtencommissaris en de oprichting van een Kinderrechtencommissariaat bij het Vlaams Parlement – 510 (1996-1997) – Nr. 1
Verwezen naar de Commissie voor Welzijn, Gezondheid en Gezin.

BERICHTEN VAN VERHINDERING

Ward Beysen, Stefaan Platteau, Chris Vandenbroeke, Paul Van Grembergen : gezondheidsredenen ;

Dominiek Lootens-Stael, Christian Van Eyken, Joris Van Hauthem, Roeland Van Walleghem : ambtsverplichtingen ;

Peter Desmet : familieverplichtingen.

VOORSTEL VAN RESOLUTIE**Indiening en verwijzing**

De voorzitter : Het volgende voorstel van resolutie werd ingediend :

- Voorstel van resolutie van de heren Pieter Huybrechts, Wilfried Aers en Felix Strackx betreffende de toegankelijkheid van de openbare gebouwen en het openbaar vervoer voor de mindervaliden
– 512 (1996-1997) – Nr. 1
Verwezen naar de Commissie voor Ruimtelijke Ordening, Openbare Werken en Vervoer

ONTWERP VAN DECREET**Indiening en verwijzing**

De voorzitter : Het volgende ontwerp van decreet werd ingediend :

- Ontwerp van decreet inzake de kwaliteitszorg in de welzijnsvoorzieningen
– 516 (1996-1997) – Nr. 1
Verwezen naar de Commissie voor Welzijn, Gezondheid en Gezin.

VERSLAGEN**Indiening**

De voorzitter : De volgende verslagen werden ingediend :

- Verslag uitgebracht door de heer Leo Cannaerts namens de Commissie voor Financiën en Begroting op het ontwerp van decreet houdende eindregeling van de begroting van de Vlaamse Gemeenschap en van instellingen van openbaar nut voor het begrotingsjaar 1986
– 23-A (1996-1997) – Nr. 2
- Verslag uitgebracht door de heer Leo Cannaerts namens de Commissie voor Financiën en Begroting op het ontwerp van decreet houdende eindregeling van de begroting van de Vlaam-

VOORSTEL VAN DECREET**Indiening en verwijzing**

De voorzitter : Het volgende voorstel van decreet werd ingediend :

Voorzitter

- se Gemeenschap en van instellingen van openbaar nut voor het begrotingsjaar 1987
– 23-B (1996-1997) – Nr. 2
- Verslag uitgebracht door de heer Leo Cannarts namens de Commissie voor Financiën en Begroting op het ontwerp van decreet houdende eindregeling van de begroting van de Vlaamse Gemeenschap en van instellingen van openbaar nut voor het begrotingsjaar 1988
– 23-C (1996-1997) – Nr. 2
 - Verslag uitgebracht door mevrouw Sonja Becq namens de Commissie voor Welzijn, Gezondheid en Gezin over het voorstel van decreet van de heer Marc Olivier houdende wijziging van artikel 22 van de organieke wet van 8 juli 1976 betreffende de openbare centra voor maatschappelijk welzijn
– 285 (1995-1996) – Nr. 4
 - Verslag uitgebracht door mevrouw Ria Van Den Heuvel namens de Commissie voor Welzijn, Gezondheid en Gezin over de hoorzitting over het ontwerp van decreet betreffende de integrale kwaliteitszorg in de verzorgingsvoorzieningen
– 367 (1996-1997) – Nr. 5
 - Verslag uitgebracht door de heer Marc Olivier namens de Commissie voor Welzijn, Gezondheid en Gezin op het ontwerp van decreet betreffende de integrale kwaliteitszorg in de verzorgingsvoorzieningen
– 367 (1996-1997) – Nr. 6
 - Verslag uitgebracht door de heer Johan Weyts namens de Commissie voor Buitenlandse en Europese Aangelegenheden over het ontwerp van decreet houdende goedkeuring van het Verdrag inzake verstandhouding en samenwerking tussen het Koninkrijk België en de Russische Federatie, ondertekend in Brussel op 8 december 1993
– 474 (1996-1997) – Nr. 2
 - Verslag uitgebracht door de heer Didier Ramoudt namens de Commissie voor Werkgelegenheid en Economische Aangelegenheden over de hoorzitting over de door Ernst & Young uitgebrachte audit “Toerisme Vlaanderen”
– 514 (1996-1997) – Nr. 1

- Verslag uitgebracht door de heer Eddy Schuermans namens de Commissie voor Werkgelegenheid en Economische Aangelegenheden over de hoorzitting met de Dienst Investeren in Vlaanderen en met Price Waterhouse Plan Location International over het aantrekken van buitenlandse investeerders in Vlaanderen
– 517 (1996-1997) – Nr. 1

MET REDENEN OMKLEDE MOTIE**Indiening**

De voorzitter : De volgende met redenen omklede motie werd ingediend :

- Met redenen omklede motie van de heer Johan Malcorps tot besluit van de op 7 januari 1997 door de heer Johan Malcorps in commissie gehouden interpellatie tot de heer Eddy Baldewijns, Vlaams minister van Openbare Werken, Vervoer en Ruimtelijke Ordening, over de tweede spoortoegang tot de Antwerpse haven en de IJzeren Rijn
– 515 (1996-1997) – Nr. 1

OPMERKINGEN VAN HET REKENHOF**Indiening**

De voorzitter : De volgende opmerkingen van het Rekenhof werden ingediend :

- Opmerking van het Rekenhof (N14-1.377.329 B1) over het ministerieel besluit van 3 september 1996 houdende overschrijving van kredieten binnen de begroting van de Vlaamse Gemeenschap van programma 40.20, basisallocatie 61.01 naar programma 99.10, basisallocaties 12.38 en 74.05 en vermindering van de vastleggingsmachtiging van het Vlaams Infrastructuurfonds voor Persoonsgebonden Aangelegenheden (programma 40.20, basisallocatie 99.13) ;
- Opmerking van het Rekenhof (N14-1.377.337 B1) betreffende het vereenvoudigen van de procedure voor de herverdeling van kredieten ;
- Opmerking van het Rekenhof (N14-1.379.444 B1) over het besluit van de Vlaamse regering

Voorzitter

van 26 november 1996 houdende verdeling van het provisioneel krediet ingeschreven onder programma 24.60 – provisionele kredieten, basisallocatie 00.02 van de algemene uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1996 ;

- Opmerking van het Rekenhof (N14-1.381.581 B1) over diverse besluiten houdende kredietverdelingen ;
- Opmerking van het Rekenhof (N14-1.387.263 B1) over het ministerieel besluit van 19 december 1986 tot overschrijving van kredieten binnen het programma 64.20 van de algemene uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1996.

Deze opmerkingen liggen ter inzage op het Secretariaat van het Vlaams Parlement, afdeling Decreetgevend Secretariaat.

VOORONTWERPEN VAN DECREET**Indiening**

De voorzitter : De volgende voorontwerpen van decreet werden ingediend :

- Voorontwerp van decreet houdende oprichting van een gezins- en welzijnsraad en van een adviserende beroepscommissie inzake gezins- en welzijnsaangelegenheden (VR 14/1996-1997) ;
- Voorontwerp van decreet houdende de Vlaamse Wooncode (VR 15/1996-1997).

Deze voorontwerpen van decreet liggen ter inzage op het Secretariaat van het Vlaams Parlement, afdeling Decreetgevend Secretariaat.

VOORSTEL VAN VERORDENING (EG)**Indiening**

De voorzitter : Het volgende voorstel van verordening (EG) werd ingediend :

- Voorstel van Verordening (EG) van de Raad inzake de tenuitvoerlegging door de Commissie van activiteiten ter bevordering van de toegang tot de markten van derde landen voor ondernemingen uit de Gemeenschap

Dit voorstel van verordening (EG) ligt ter inzage op het Secretariaat van het Vlaams Parlement, afdeling Decreetgevend Secretariaat.

MEDEDELING VAN DE VLAAMSE REGERING**Indiening**

De voorzitter : De volgende mededeling van de Vlaamse regering werd ingediend :

- Maandrapport Schatkisttoestand Financieel Management

Deze mededeling ligt ter inzage op het Secretariaat van het Vlaams Parlement, afdeling Decreetgevend Secretariaat.

VERSLAG VAN DE GEWESTELIJKE ONTWIKKELINGSMAATSCHAPPIJ LIMBURG**Indiening**

De voorzitter : Het volgende verslag van de Gewestelijke Ontwikkelingsmaatschappij Limburg werd ingediend :

- Eindverslag over de uitvoering van het aanvullend reconversieplan – tweede fase van de actualisering van het Toekomstcontract voor Limburg met betrekking tot de conventies 1991 + annex, 1992 en 1993 + annex

Dit verslag ligt ter inzage op het Secretariaat van het Vlaams Parlement, afdeling Decreetgevend Secretariaat.

MOTIES VAN GEMEENTEN**Indiening**

De voorzitter : De volgende moties van gemeenten werden ingediend :

- Motie van de gemeente Oosterzele betreffende het ontwerp van programmadecreet bij de begroting van 1997, goedgekeurd door de gemeenteraad op 11 december 1996 ;
- Motie van de gemeente Edegem betreffende het ontwerp van programmadecreet bij de begroting van 1997, goedgekeurd door het College van Burgemeester en Schepenen op 13 december 1996 ;
- Motie van de gemeente Zoersel met betrekking tot het ontwerp van programmadecreet bij de begroting 1997 waarbij de Vlaamse overheid haar financiële verplichtingen ten aanzien van de openbare bibliotheeksector afwentelt op de lokale besturen, goedgekeurd door de gemeenteraad op 19 december 1996 ;
- Motie van de gemeente Hoeselt naar aanleiding van subsidie-beperkende maatregelen in het ontwerp van programmadecreet, goedgekeurd door de gemeenteraad op 19 december 1996.

Deze moties van gemeenten liggen ter inzage op het Secretariaat van het Vlaams Parlement, afdeling Decreetgevend Secretariaat.

ARRESTEN VAN HET ARBITRAGEHOF**Indiening**

De voorzitter : De volgende arresten van het Arbitragehof liggen ter inzage bij het Secretariaat van het Parlement, Afdeling Decreetgevend Secretariaat :

- Arrest 70/96 van 12 december 1996 ;
- Arrest 71/96 van 12 december 1996 ;
- Arrest 72/96 van 12 december 1996 ;
- Arrest 73/96 van 12 december 1996 ;
- Arrest 74/96 van 12 december 1996 ;
- Arrest 76/96 van 19 december 1996 ;
- Arrest 77/96 van 18 december 1996 ;
- Arrest 78/96 van 19 december 1996 ;

- Arrest 79/96 van 18 december 1996 ;
- Arrest 80/96 van 19 december 1996 ;
- Arrest 81/96 van 19 december 1996 ;
- Arrest 82/96 van 18 december 1996 ;

KENNISGEVINGEN VAN HET ARBITRAGEHOF**Indiening**

De voorzitter : De volgende kennisgevingen van het Arbitragehof betreffende beroepen tot vernietiging en prejudiciële vragen liggen ter inzage bij het Secretariaat van het Parlement, Afdeling Decreetgevend Secretariaat :

- Rolnummer 994 ;
- Rolnummer 1002 ;
- Rolnummer 1003 ;
- Rolnummers 1004, 1005 en 1006 ;
- Rolnummer 1007 ;
- Rolnummers 1008 en 1026.
- Rolnummer 1013 ;
- Rolnummer 1019 ;
- Rolnummer 1020 ;
- Rolnummer 1021.

ONTWERP VAN DECREET houdende goedkeuring van het Verdrag inzake verstandhouding en samenwerking tussen het Koninkrijk België en de Russische Federatie, ondertekend in Brussel op 8 december 1993

– 474 (1996-1997) – Nrs. 1 en 2

Algemene bespreking

De voorzitter : Dames en heren, aan de orde is het ontwerp van decreet houdende goedkeuring van het Verdrag inzake verstandhouding en samenwerking tussen het Koninkrijk België en de Russische Federatie, ondertekend in Brussel op 8 december 1993.

De algemene bespreking is geopend.

De heer Weyts, verslaggever, heeft het woord.

De heer Johan Weyts, verslaggever (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, collega's, het verdrag dat op 8 december 1993 in Brussel werd ondertekend tussen de Russische Federatie en het koninkrijk België, werd tijdens de zitting van december enthousiast in de commissie goedgekeurd met tien stemmen voor bij twee onthoudingen. In de algemene bespreking werd de vraag gesteld of het verdrag moet zijn ondertekend te Brussel of in Brussel. Het is uiteindelijk in Brussel geworden. Het ging hier om een belangrijke opmerking van de heer Platteau. Verder werd vastgesteld dat Rusland op economisch vlak een enorme potentie in zich draagt.

Minister-president Luc Van den Brande : Mijnheer de voorzitter, mag ik nog eens herhalen dat alle taalspecialisten die we hebben geraadpleegd, eensgezind voor in Brussel hebben gekozen.

De heer Johan Weyts : Mijnheer de voorzitter, gelukkig heeft in het gehaald heeft van te, want in onze schooltijd hebben we geleerd dat te altijd slecht is. Rusland en de Russische Federatie blijven uiterst belangrijk op politiek-geologisch en politiek-strategisch vlak. Het land heeft niet alleen 150 miljoen inwoners en immense natuurlijke rijkdommen, maar ook een belangrijk kernarsenaal. Het heeft een zetel in de Veiligheidsraad van de Verenigde Naties, werd vorig jaar lid van de Raad van Europa en zoekt toenadering tot allerhande internationale organisaties. Op ecologisch vlak speelt zich daar echter een echte ramp af.

Tijdens de besprekingen verwees men naar Rusland als drager van Europese cultuur. Denken we bijvoorbeeld aan de eeuwenlange band die we hadden met steden zoals Sint-Petersburg en Kiev. Anderzijds vormt Rusland ook een overgangsgebied, een soort staat sui generis tussen het echte Europa en het Oosten. Er werden bepaalde concrete problemen behandeld zoals de vermisten, de vrouwenhandel vanuit Rusland en vooral de verdwenen Belgische archieven die zich in Moskou bevinden.

We hebben hier mijns inziens een belangrijk verdrag geratificeerd. Sommigen hebben er wel op gewezen dat het verdrag helaas werd afgesloten met het koninkrijk België, waardoor de specifieke bevoegdheden van de Vlaamse Gemeenschap en deelstaat minder tot uiting komen. In dat opzicht staat enkel vermeld, en ik citeer : bereid om met de deelstaten passende overeenkomsten te sluiten. Voor bepaalde volksvertegenwoordigers is dit onvoldoende, alhoewel ik ervan overtuigd ben dat we heel blij mogen zijn met dit verdrag, dat trou-

wens zonder één enkele tegenstem is goedgekeurd. (*Applaus bij de CVP*)

De voorzitter : De heer Suykerbuyk heeft het woord.

De heer Herman Suykerbuyk (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister-president, waarde collega's, ik dank de verslaggever voor zijn opmerkelijk verslag. Misschien was ik even afwezig tijdens de commissievergaderingen, want ik heb van dat enorme enthousiasme weinig gemerkt. Laten we daar eerlijk in zijn. Ik zal de opmerkingen die ik in de commissie heb gemaakt, niet herhalen. Die staan in het verslag. Daarin staat ook dat er voor dit verdrag grote belangstelling is bij Vlaamse instellingen, bedrijven en personen. Daarbij wordt verwezen naar een aantal sectoren : samenwerking in onderwijs, cultuur en wetenschappelijk onderzoek, evenals samenwerking tussen bedrijven. Dat zal allemaal wel kloppen, en ik wil het niet tegenspreken.

Sinds oktober keuren we echter geregeld verdragen goed over Centraal- en Oost-Europa. Daarbij hebben we een hele rist afspraken gemaakt. Die afspraken maken een politiek mogelijk die dan ook moet worden ingevuld. Daarbij horen we erover na te denken in hoeverre dit aansluit bij de publieke opinie. Ik zou opzettelijk een vergelijking willen maken met het buitenland. Recent is in Engeland, waar zoals u weet geen kiesplicht bestaat, bij partiële hervrekiezingen voor het Europees Parlement slechts 11 percent van de kiezers komen opdagen. U kunt me vragen wat dat met dit verdrag heeft te maken. Op zich niets, tenzij dan dat het een indicatie kan zijn van het feit dat in vele landen – dus ook in Vlaanderen – de belangstelling voor Europa en a fortiori voor het pan-Europese gedachtegoed uiterst gering is. Ik zeg pan-Europees gedachtegoed, want Rusland behoort niet tot Europa.

Ik geloof dat het er ons niet alleen te doen is om afspraken die zijn ondertekend, goed te keuren. Het gaat hier om honorabele afspraken en we zullen ze ook goedkeuren, maar we zouden onvolledig tewerk gaan als we ons daartoe beperkten. Er moet een publieke opinie worden gemobiliseerd voor dat soort van akkoorden van Vlaanderen met het buitenland, en zeker met Centraal- en Oost-Europa. De inspanningen van de regering bij het afsluiten van de overeenkomst en de inspanningen van de commissie met waarschijnlijk de goedkeuring van de overeenkomst tot gevolg, mogen daar niet ophouden. Het zou spijtig zijn als een op zijn zachtst gezegd tamelijk afwezige publieke opinie over hetgeen Europa voorstelt, niet wijzigt. We

Suykerbuyk

kunnen een Europees beleid voeren, maar alleen als de publieke opinie ons daarin volgt. Het Engelse voorbeeld toont zoals gezegd aan dat dat helemaal niet vanzelfsprekend is. Ik geloof dan ook dat er nog werk voor de boeg is. (*Applaus bij de CVP*)

De voorzitter : De heer Van Overmeire heeft het woord.

De heer Karim Van Overmeire (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister-president, geachte collega's, onze fractie heeft zich als enige in de commissie onthouden bij de stemming over dit verdrag. We zullen dat straks opnieuw doen, hoewel er toch veel elementen voor dit verdrag spreken.

Een eerste reden voor onze houding vinden we in de titel van het verdrag zelf, die ten onrechte de indruk wekt dat Vlaanderen geen volwaardige verdragspartij kan zijn en inzake buitenlands beleid slechts kan optreden nadat op Belgisch niveau de lijnen werden uitgezet. Los daarvan is mijn fractie van oordeel dat een goede relatie met Rusland van buitengewoon belang is, alleen al omdat Europa en Rusland worden geconfronteerd met een aantal problemen die ze best of zelfs noodzakelijkerwijs samen kunnen of moeten aanpakken. Ik denk hier aan illegale immigratie, milieuproblemen, nucleaire smokkel, criminaliteit, wapenhandel en de explosieve situatie aan onze zuidergrens.

In tegenstelling tot de meeste andere fracties onderstrepen wij dat er een essentieel verschil bestaat tussen Rusland enerzijds en de landen van Centraal en Oost-Europa anderzijds. Het is fout om Rusland te beschouwen als een gewoon Oost-Europees land, hoewel er ongetwijfeld een aantal regio's zijn, zoals Sint-Petersburg, die zich sterk op Europa oriënteren. Dat maakt van Rusland als geheel nog geen Europees land. Rusland is een imperium met een imperialistische geschiedenis en vooral met een politieke klasse – eigenlijk een hele bevolking – die imperialistisch denkt. Het is hier weliswaar niet aan de orde, maar het staat wel ingeschreven in het beleid van de meeste Europese landen : de opname van een dergelijke staat in Europese samenwerkingsverbanden zou alleen al door de omvang en het gewicht van Rusland en door de mentaliteit van de Russische politieke leiders, de Europese structuren verlammen.

Ik denk niet dat het realistisch is om op korte of middellange termijn te verwachten dat er een wijzi-

ging zal komen in de Russische mentaliteit of in het Russische optreden ten aanzien van het buitenland. Het om de tuin leiden van de Russische bevolking tijdens de laatste verkiezingscampagne, het aantrekken en dan weer afstoten van generaal Lebed, de manier waarop het Kremlin nu de slechte gezondheidstoestand van de president probeert te verdoezelen : het zijn allemaal factoren die veeleer doen denken aan een autoritair systeem dan aan een democratie naar Europees model. Het is een mentaliteit die we zeker niet vanuit Vlaanderen en zelfs niet vanuit Europa zullen kunnen veranderen, om de eenvoudige reden dat de Russen vinden dat de buitenwereld hen niet de les moet lezen. De realiteit is dat het Westen Jeltsin niet steunt omdat hij een voorbeeldig democraat is maar wel omdat hij uit een waaier van politieke mogelijkheden in Rusland de minst slechte keuze is.

Toch zijn we het eens met een streven naar een goede samenwerking, naar klare en duidelijke afspraken met Rusland. Ik wil echter ook uw aandacht vestigen op de bufferzone die zich aan het ontwikkelen is tussen de huidige vijftien lidstaten van Europa – en een aantal landen die een kans maken om binnen een redelijke termijn tot de club toe te treden – enerzijds en Rusland anderzijds. Ik denk meer bepaald aan Oekraïne, aan Wit-Rusland, Slowakije, Roemenië, Bulgarije en Servië, landen die op dit ogenblik zowel economisch als politiek en cultureel dichter bij Rusland aanleunen dan bij Europa. Deze landen kloppen nu bij ons aan omdat er in Rusland niet zoveel te rapen valt. Het is echter helemaal niet zeker dat ze zich op Europa blijven oriënteren, zodra Rusland herstelt van de huidige crisis. Ik wijs bijvoorbeeld op de merkbare toenadering tussen Rusland en Wit-Rusland.

Tot slot valt mij nog het volgende op : er wordt nog steeds jacht gemaakt op oorlogsmisdadigers uit het Nazi-tijdperk. Internationale tribunalen zijn actief om de misdaden in Bosnië en Rwanda te berechnen. Een aantal kopstukken van de DDR moeten voor de rechter verschijnen. De medeplichtigen aan de dood van miljoenen mensen in de Goelag-archipel daarentegen, kunnen rustig blijven functioneren. Ze worden in elk geval met rust gelaten. Onze conclusie luidt als volgt. Ook onze fractie vindt Rusland belangrijk. Wij pleiten dan ook voor een goede samenwerking en ongetwijfeld opent dit verdrag een aantal mogelijkheden. Toch nopen een aantal elementen ons ertoe om ons straks bij de stemming in de plenaire vergadering te onthouden. (*Applaus bij het VB*)

De voorzitter : Minister-president Van den Brande heeft het woord.

Minister-president Luc Van den Brande : Mijnheer de voorzitter, geachte collega's, ik kan gewoon herhalen wat ik in de commissie al heb gezegd. Inzake democratische vooruitgang, de helderheid van het democratisch systeem en de mankementen in dat systeem kunnen van nature enige afwegingen worden gemaakt. Toch blijft het mijn absolute overtuiging dat het beter is om vanuit Vlaanderen samen te werken met de Russische federatie dan deze de rug toe te keren. Het is immers een buitengewoon belangrijk gebied. Ik stel vast dat er al heel wat concrete samenwerkingsverbanden zijn aangegaan – op het vlak van cultuur, maar ook op het vlak van onderwijs en nog andere domeinen. Wij kunnen daarin een bijdrage leveren en daarom moeten we op die ingeslagen weg doorgaan en die samenwerking nog verbreden. Het gaat om een zogenaamd gemengd verdrag. Het werd destijds ondertekend door de federale premier en de regionale gemeenschapsverantwoordelijken. Ik ben daarom erg gelukkig met het feit dat de commissieleden zich quasi unaniem voor deze overeenkomst hebben uitgesproken. Ik ben ervan overtuigd dat dit ook hier, in de plenaire vergadering, zal gebeuren.

De voorzitter : De heer Candries heeft het woord.

De heer Herman Candries : Ik heb nog een vraag voor de minister-president. Op dit ogenblik is er een fusie poging van Rusland en Wit-Rusland aan de gang. Zal dat enige invloed hebben op deze overeenkomst ?

Minister-president Luc Van den Brande : Dit proces leidt tot de quasi-opheffing van de onafhankelijkheid van Wit-Rusland, wat evenwel geen invloed heeft op de uitwerking van deze overeenkomst, als de volgende hypothese realiteit wordt. Als beide staten ook constitutioneel één staat zouden worden, dan komen de afspraken die uit de overeenkomst met de Russische Federatie voortvloeien niet in het gedrang. Maar die nieuwe constitutionele situatie doet zich vandaag nog niet voor.

De voorzitter : De heer Verrijken heeft het woord.

De heer Emiel Verrijken : Het culturele aspect van dergelijke verdragen is natuurlijk het minst gevoelige. Ik maak daarom van de gelegenheid gebruik om uw aandacht te vestigen op het feit dat het op dit ogenblik binnenregent in de Vlaamse zaal van de Hermitage. U weet wellicht dat dit een zaal is waar de grote werken van Rubens en Rembrandt in Nederlandse harmonie aan de muur hangen. Wel, in die enorme zaal regent het dus letterlijk binnen.

De Nederlandse staat heeft onlangs een urgentiekrediet van 27 miljoen frank – of 1,5 miljoen gulden – vrijgemaakt. Dat geld dient niet om te restaureren. Daarvoor zijn immers miljarden frank, en dus alvast een tussenkomst van de V.S. en de Unesco, nodig. Met dat geld wil Nederland gewoon die unieke collectie afdekken en beschermen. Heeft uw regering, mijnheer de minister-president, de intentie om bij hoogdringendheid een klein krediet vrij te geven, zodat onze prachtige schilderijen in de Hermitage beschermd worden ?

En dan heb ik ook nog een andere suggestie betreffende geschiedkundige materies. Het verdrag heeft een zekere goodwill tot stand gebracht. Zou men daarvan niet kunnen profiteren om bij de NKVD-dossiers op te vragen over mensen die jaren geleden voor de Sovjetunie hebben gewerkt ? Naar het schijnt zouden sommigen nog steeds actief zijn in de Belgische politiek.

Minister-president Luc Van den Brande : Ik ben op de hoogte van de Nederlandse actie. Op dit ogenblik staat er bij ons geen concreet initiatief op stapel. U verwijst naar een aantal werken van onze kunstenaars. De problemen situeren zich natuurlijk op een ruimer vlak : we moeten over de bescherming van het hele erfgoed nadenken. U weet dat er heel wat contacten zijn tussen de Hermitage en diverse Vlaamse projecten. Ik verwijs dan onder meer naar een belangrijk initiatief dat werd ontwikkeld door de heer Harold Van de Perre, en naar de belangrijke tentoonstelling over de miniaturen. Tot vandaag is er niet in een concrete actie voor de bescherming van deze werken voorzien.

De voorzitter : Vraagt nog iemand het woord ?
(Neen)

De algemene bespreking is gesloten.

Artikelsgewijze bespreking

De voorzitter : Dames en heren, aan de orde is de artikelsgewijze bespreking van het ontwerp van decreet houdende goedkeuring van het Verdrag inzake verstandhouding en samenwerking tussen het Koninkrijk België en de Russische Federatie, ondertekend in Brussel op 8 december 1993.

Enig artikel

Het Verdrag inzake verstandhouding en samenwerking tussen het Koninkrijk België en de Russische Federatie, ondertekend in Brussel op 8 december 1993, zal volkomen uitwerking hebben.

Voorzitter

– *Aangenomen.*

De artikelsgewijze bespreking is gesloten.

We zullen om 16 uur de hoofdelijke stemming over het ontwerp van decreet houden.

VOORSTEL VAN DECREET van de heren Hugo Marsoul en Willy Kuijpers en mevrouw Cecile Verwimp-Sillis c.s. houdende wijziging van het decreet van 28 januari 1977 tot bescherming van de namen van de openbare wegen en pleinen
– 104 (BZ 1995) – Nrs. 1 en 2

Algemene bespreking

De voorzitter : Dames en heren, aan de orde is het voorstel van decreet van de heren Marsoul en Kuijpers en mevrouw Verwimp-Sillis c.s. houdende wijziging van het decreet van 28 januari 1977 tot bescherming van de namen van de openbare wegen en pleinen.

De algemene bespreking is geopend.

Mevrouw Van Cleuvenbergen, verslaggever, heeft het woord.

Mevrouw Riet Van Cleuvenbergen, verslaggever (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, dit voorstel van decreet werd op 8 oktober en 5 december besproken in de commissie voor Cultuur en Sport. Het stelt voor om een wijziging aan te brengen in het bestaande decreet van 28 januari 1977 tot bescherming van de namen van openbare wegen en pleinen. Bij de toelichting legde de hoofdindieners, de heer Marsoul, er de nadruk op dat dit voorstel van decreet er vooral toe strekt de regelgeving efficiënter en praktischer te laten verlopen. Op deze manier kunnen fouten in de naamgeving van straten in de toekomst sneller en efficiënter worden gewijzigd.

Zowel de minister als alle Vlaamse volksvertegenwoordigers stonden positief tegenover het voorstel. Toch werden er enkele bedenkingen gemaakt. In de eerste plaats was er de bedenking dat een straatnaamswijziging altijd consequenties heeft voor de bewoners van die straat. Daarom moet er omzichtig mee worden omgesprongen. Ten tweede

werd ook bevestigd dat de rol van de provinciale commissie en van de huidige procedures bij wijziging nog altijd belangrijk blijven. Ten derde werd ook aandacht gevraagd voor een inhaaloperatie in de keuze van straatnamen ten voordele van vrouwen. Alle artikelen van dit voorstel van decreet werden eenparig aangenomen. (*Applaus bij de CVP*)

De voorzitter : De heer Marsoul heeft het woord.

De heer Hugo Marsoul : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, het is eigenlijk de bedoeling om een vrij dure, omslachtige en tijdrovende operatie efficiënter te laten verlopen. Dat heeft vooral te maken met de drie volgende aspecten. Ten eerste, er zijn nog een aantal Franse bestanddelen in een aantal straatnamen. Ten tweede, er zijn nog spellingfouten ; en ten derde, er zijn ook nog een aantal andere taalfouten. Het is de bedoeling om al deze dingen te corrigeren, zodat voortaan alle Stationsstraten in Vlaanderen consequent met twee s'en worden geschreven. Ook pedagogisch is het dus zeker niet onbelangrijk. (*Applaus bij de CVP*)

De voorzitter : De heer Verrijken heeft het woord.

De heer Emiel Verrijken : Dit voorstel van decreet is zeker een nuttig initiatief. Toch wil ik enkele randopmerkingen maken die te maken hebben met de specifieke Belgische situatie aangaande oude Vlaamse namen. Ik geef een voorbeeld.

In Antwerpen is er bijvoorbeeld een oude historische straat, de Kuppertstraat. Deze naam komt oorspronkelijk van een bekende Duitse bankiersfamilie. Deze naam werd door het Belgische regime in 1830 vertaald naar Rue de la Porte au Vache. Men dacht toen immers verkeerdelijk dat de naam van die straat Koepoortstraat was. Dat had men letterlijk vertaald.

Vooraf interessant om de onderliggende Vlaamse betekenis van deze zaak aan te duiden is het volgende : volgens het Antwerpse dialect zou een echte Antwerpenaar niet Koepoortstraat, maar wel Koeipoortstraat moeten zeggen. Toch noemt een echte Antwerpenaar deze straat niet de Koeipoortstraat. In Antwerpen, zelfs in het Antwerpse dialect, noemt men deze straat nog steeds de Kuppertstraat. Dus tegen de officiële naamswijziging in, is men in Antwerpen deze straat consequent Kuppertstraat blijven noemen. Door de barbaarse wijziging van Kuppertstraat in Rue de la Porte au Vache heeft men nu officieel deze naam veranderd in Koepoortstraat.

Verrijken

Dit ontwerp van decreet maakt het mogelijk om weer de oorspronkelijke benamingen te hanteren. In Antwerpen is er bijvoorbeeld de Karel Rogierstraat. Welnu, Karel Rogier bestaat niet. Het ging om Charles Rogier, een betaalde agent van de Franse koning die in 1830, samen met een aantal oudstrijders van de slag van Waterloo, op kunstmatige wijze een muiterij begon. Zij hadden deze slag verloren. Koning Leopold I vocht naast de prins van Oranje, aan de zijde van de geallieerden tegen Frankrijk. In 1830 nam hij tegenover zijn broedersoudstrijders een andere houding aan. De benaming Karel Rogierstraat is een typische recuperatie van de Belgische staat vanaf de jaren 1920-1930. Deze straat, waarmee wij in de toekomst andere plannen hebben, zou opnieuw haar werkelijke benaming moeten krijgen.

De voorzitter : Vraagt nog iemand het woord ?
(*Neen*)

De algemene bespreking is gesloten.

Artikelsgewijze bespreking

De voorzitter : Dames en heren, aan de orde is de artikelsgewijze bespreking van het voorstel van decreet van de heren Marsoul en Kuijpers en mevrouw Verwimp-Sillis c.s. houdende wijziging van het decreet van 28 januari 1977 tot bescherming van de namen van de openbare wegen en pleinen.

Artikel 1

Dit decreet regelt een aangelegenheid als bedoeld in artikel 127 van de Grondwet.

– *Aangenomen.*

Artikel 2

Aan artikel 4, 1° van het decreet van 28 januari 1977 tot bescherming van de namen van de openbare wegen en pleinen wordt de volgende zin toegevoegd :

"Uitzondering wordt gemaakt voor het verbeteren van taal- en spelfouten, waarbij een eenvoudig advies van de provinciale commissie voor plaats-

naamgeving volstaat om bedoelde aanpassing uit te voeren ;".

– *Aangenomen.*

Artikel 3

Dit decreet treedt in werking de dag van de bekendmaking ervan in het Belgisch Staatsblad.

– *Aangenomen.*

De artikelsgewijze bespreking is gesloten.

We zullen om 16 uur de hoofdelijke stemming over het voorstel van decreet houden.

VOORSTEL VAN DECREET van de heer Marc Olivier houdende wijziging van artikel 22 van de organieke wet van 8 juli 1976 betreffende de openbare centra voor maatschappelijk welzijn – 285 (1995-1996) – Nrs. 1 tot 4

Algemene bespreking

De voorzitter : Dames en heren, aan de orde is het voorstel van decreet van de heer Olivier houdende wijziging van artikel 22 van de organieke wet van 8 juli 1976 betreffende de openbare centra voor maatschappelijk welzijn, waarvan het opschrift door de commissie werd gewijzigd als volgt : "voorstel van decreet houdende invoeging van een artikel 22bis in de organieke wet van 8 juli 1976 betreffende de openbare centra voor maatschappelijk welzijn".

De algemene bespreking is geopend.

Mevrouw Becq, verslaggever, heeft het woord.

Mevrouw Sonja Becq, verslaggever (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, heren ministers, collega's, dit voorstel van decreet werd in de commissie besproken op 19 september, 20 november en 10 december 1995. Met dit voorstel van decreet had indiener Marc Olivier drie betrachtingen. Enerzijds wilde hij het aantal mogelijke gradaties in eventuele sanctiemaatregelen ten aanzien van OCMW-mandatarissen die worden beschuldigd van nalatigheid of wangedrag, uitbreiden. De oor-

Becq

spronkelijke straf was drie maanden schorsing of afzetting. Tegelijkertijd wilde hij benadrukken dat de schorsing in elk geval moest worden beperkt tot de duur van het mandaat. Bovendien wilde hij voor alle duidelijkheid het niet-schorsend karakter van het beroep voor de Raad van State in deze materie uitdrukkelijk vermelden.

Wat het principe betreft, stonden de leden van de commissie achter de geformuleerde uitgangspunten, maar op grond van een constructieve discussie werden toch een aantal wijzigingen en amendementen aangebracht. Uiteindelijk werd voorgesteld om de scheiding tussen schorsing en afzetting te behouden. De termijn van schorsing wordt dan ook beperkt tot zes maanden. Er werd eveneens overeengekomen dat expliciet moest worden vermeld dat deze reglementering alleen geldt voor de Vlaamse Gemeenschap. Het voorstel werd eenparig aangenomen. (*Applaus bij de CVP*)

De voorzitter : De heer Olivier heeft het woord.

De heer Marc Olivier : Mijnheer de voorzitter, ik dank de verslaggeefster voor haar verslag. Tevens dank ik de Vlaamse regering en de leden die dit voorstel van decreet door hun amendementen hebben aangepast.

De voorzitter : Vraagt nog iemand het woord ? (*Neen*)

De algemene bespreking is gesloten.

Artikelsgewijze bespreking

De voorzitter : Dames en heren, aan de orde is de artikelsgewijze bespreking van het voorstel van decreet van de heer Olivier houdende invoeging van een artikel 22bis in de organieke wet van 8 juli 1976 betreffende de openbare centra voor maatschappelijk welzijn.

De door de commissie aangenomen tekst wordt als basis voor de bespreking genomen.

Artikel 1

Dit decreet regelt een gemeenschapsaangelegenheid.

– *Aangenomen.*

Artikel 2

In de organieke wet van 8 juli 1976 betreffende de openbare centra voor maatschappelijk welzijn wordt een artikel 22bis ingevoegd, dat luidt als volgt :

"Artikel 22bis

In afwijking van artikel 22 gelden voor de Vlaamse Gemeenschap de volgende bepalingen. De maximumduur van de schorsing bedraagt zes maanden. De door de bestendige deputatie uitgesproken straf heeft uitwerking vanaf haar betekening aan het betrokken raadslid. Het beroep bij de Raad van State is niet schorsend."

– *Aangenomen.*

De artikelsgewijze bespreking is gesloten.

We zullen om 16 uur de hoofdelijke stemming over het voorstel van decreet houden.

VOORSTEL VAN DECREET van de heren Marc Olivier, Jacques Timmermans en Carl Decaluwé c.s. houdende de kwaliteits- en veiligheidsnormen voor kamers en studentenkamers – 437 (1996-1997) – Nrs. 1 tot 7

Algemene bespreking

De voorzitter : Dames en heren, aan de orde is het voorstel van decreet van de heren Olivier, Timmermans en Decaluwé c.s. houdende de kwaliteits- en veiligheidsnormen voor kamers en studentenkamers.

De algemene bespreking is geopend.

Mevrouw Heeren, verslaggever, heeft het woord.

Mevrouw Veerle Heeren, verslaggever (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, heren ministers, dames en heren, de commissie voor Binnenlandse Aangelegenheden, Stadsvernieuwing en Huisvesting besprak tijdens haar vergaderingen van 24 oktober, 21 november en 5 december van het voorbije jaar het voorstel van decreet van de heren Olivier, Timmermans en Decaluwé betreffende de kwaliteits- en veiligheidsnormen voor kamers en

Heeren

studentenkamers. Aan dit voorstel gaat echter een uitgebreide geschiedenis vooraf. Oorspronkelijk had de heer Olivier een voorstel van decreet ingediend houdende de kwaliteits- en veiligheidsnormen voor studentenkamers. Dit voorstel van decreet werd besproken tijdens de commissievergadering van 14 februari 1996. De heer Timmermans diende ook een voorstel van decreet in houdende de vastlegging van de kwaliteitsnormen voor kamers, terwijl de heer Decaluwé een voorstel van decreet indiende houdende de reglementering van de kamerverhuring.

In het kader van de bespreking van deze drie voorstellen organiseerde de commissie op 11 en 13 juni van het voorbije jaar een hoorzitting, waarbij een vijftiental personen – deskundigen en onmiddellijk betrokkenen van het werkveld – werden gehoord. Tijdens deze vergadering lichtten de diverse vertegenwoordigers van huisvestingsdiensten, huisvestingsambtenaren, het Vlaams Overleg Bewonersbelangen, het Algemeen Eigenaarssyndicaat en afgevaardigden van het maatschappelijk opbouwwerk ons uitvoerig in over de bestaande situatie en knelpunten op de huisvestingsmarkt, meer specifiek met betrekking tot kamers en studentenkamers. Voor de gedetailleerde uiteenzettingen van die deskundigen verwijs ik naar mijn verslag. Uit de bespreking bleek echter dat de deskundigen overwegend de voorkeur gaven aan één decreet, dat normen vastlegt voor zowel kamers als studentenkamers. Hierop hebben de drie indieners dan ook gezamenlijk een nieuw voorstel ingediend. De drie afzonderlijke voorstellen van decreet werden vervolgens door de indieners ingetrokken.

Bij het begin van de bespreking van het nieuwe voorstel werd eerst een algemene toelichting versprekt door de indieners. Naast de algemene bepalingen voor kamers en studentenkamers zijn in het voorstel ook specifieke bepalingen opgenomen. Bovendien wordt aan de gemeenten de mogelijkheid geboden om aanvullende maatregelen te treffen. Ten slotte is er ook nog een gedeelte met betrekking tot sancties en andere maatregelen, waarin vooral ook het conformiteitsattest aan de orde komt. Dit is een attest waarin de conformiteit met de vastgelegde normen wordt geverifieerd.

Tijdens de algemene bespreking beklemtoonden enkele commissieleden dat de tijd tussen het indienen en de bespreking veel te kort was voor een grondige analyse. Hierop heeft de voorzitter gespeeld door enkele weken voorbereidingstijd te verlenen om amendementen in te dienen, wat dan

ook is gebeurd. Voorts vestigden enkele commissieleden tijdens de bespreking vooral de aandacht op bepaalde knelpunten. Zo is er de relatie van het voorstel van decreet met de wooncode ; het verband met het decreet op de logiesverstreckende bedrijven ; de te verwachten huurprijsstijgingen ten gevolge van de door het voorstel opgelegde normering ; de betaalbaarheid van de controles en, ten slotte, de bevoegdheid van het Vlaams Gewest inzake deze kwaliteits- en veiligheidsnormen.

Bij het begin van de artikelsgewijze bespreking ontspan er zich in de commissie een discussie over de talrijke reacties van de buitenwereld op het nieuwe voorstel van decreet. Meer bepaald betrof het hier reacties van de studentenorganisaties en de huurdersbonden. Een lid drong er op dat ogenblik sterk op aan dat een nieuwe hoorzitting met de studenten en de andere betrokkenen zou worden georganiseerd. Dat voorstel werd echter verworpen door de commissie, met 7 stemmen tegen 2, bij 1 onthouding. De indieners van het voorstel hebben vervolgens verschillende amendementen aangebracht. Hierbij werd uitdrukkelijk rekening gehouden met de opmerkingen van de oppositie tijdens de algemene bespreking, de hoorzittingen en het overleg van de indieners met een aantal deskundigen in het werkveld. Tijdens de artikelsgewijze bespreking kwamen die amendementen aan bod. Voor een opsomming verwijs ik graag naar mijn verslag. Het zijn er immers heel wat.

Wel zal ik enkele accenten leggen. In de commissie werd uitvoerig gesproken over zowel de invulling van de definities als de gemeenschappelijke en specifieke normen voor kamers en studentenkamers. Met betrekking tot die gemeenschappelijke bepalingen is voorzien dat kamers zullen moeten beschikken over voldoende verlichting en verluchting ; vensters met een minimale breedte en hoogte, die kunnen worden geopend voor een eventuele evacuatie ; een wastafel met stromend water ; en een aansluiting op het elektriciteitsnet. Er moet verder voldoende verwarming zijn en de kamer moet zodanig zijn gelegen en ingericht dat het respect voor de individuele levenssfeer wordt gewaarborgd. Er moet ten slotte een wc met waterpoeling en reukafdrijving zijn per zes studenten.

Over de gemeenschappelijke normen is uitvoerig gedebatteerd in de commissie. Ik wens hier toch één amendement uit te halen. Om tegemoet te komen aan de bekommernis voor de prijsstijgingen die dit decreet zal veroorzaken, stelde mevrouw Dua voor dat de Vlaamse Regering richtprijzen zou vastleggen voor de kamerverhuur op basis van kwaliteit, oppervlakte, uitrusting en locatie. De

Heeren

richtprijs zou dan kunnen worden opgenomen in het conformiteitsattest. Dit amendement werd aangenomen.

Wat de specifieke normen voor kamers en studentenkamers betreft, is er uitvoerig en diepgaand gedebatteerd over de oppervlaktenormering, de gemeenschappelijke ruimten, de sanitaire verplichting en het al dan niet aanwezig zijn van een berging voor fietsen.

Er valt nog op te merken dat aanvankelijk op het vlak van de invulling van het conformiteitsattest verschillende vragen werden gesteld over de juridische gevolgen en de verschillen tussen een attest en een vergunning. Een aantal commissieleden waren in het bijzonder op het controlemechanisme van de afgifte van de conformiteitsattesten door de gemeente, de vergoeding die de gemeente zou moeten krijgen, de beroepsmogelijkheden en de geldigheidsduur van vijf jaar.

Tenslotte is op de laatste vergadering – er waren immers verschillende zittingen – uitvoerig gepraat over de overgangsmaatregelen en de datum van inwerkingtreding. Het decreet treedt in werking op 1 september 1998, met dien verstande dat voor het in orde brengen van de oppervlaktenormen van studentenkamers een termijn van tien jaar werd ingeschreven na inwerkingtreding van dit decreet en voor de andere normen een termijn van één jaar.

Dit gesubamendeerde en geamendeerde voorstel van decreet houdende de kwaliteit en de veiligheidsnormen werd aangenomen met negen stemmen bij twee onthoudingen. (*Applaus bij de CVP*)

De voorzitter : De heer Olivier heeft het woord.

De heer Marc Olivier (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, ik dank mevrouw Heeren voor haar zeer gedocumenteerd verslag van zowel de talrijke hoorzittingen als het moeilijke verloop van de bespreking in commissie. Het ging om zeer geanimeerde gesprekken.

Aan het voorstel dat vandaag aan de orde is, gaat een hele geschiedenis vooraf.

Op basis van een reeks bezoeken aan studentenkamers in Gent, Leuven, Antwerpen en Hasselt in 1993 en 1994, heb ik zelf kunnen vaststellen in welke ellendige toestand sommige kamers zich

bevinden. Ze waren mensonwaardig wat ruimte en hygiëne betreft, onveilig inzake brand en andere. De dood van een student door een brand te Leuven heeft me aangezet dit initiatief te versnellen.

Dit voorstel van decreet werd een eerste maal besproken tijdens de commissievergadering van 14 februari 1996. De heren Decaluwé en Timmermans hebben later elk een voorstel ingediend met betrekking tot de kwaliteits- en veiligheidsnormen van kamers. De bevoegde minister drong er, in het vooruitzicht van de Wooncode, op aan beide voorstellen samen te voegen.

Deskundigen en actoren op het terrein werden van bij het begin bij de zaak betrokken. Dit gebeurde via hoorzittingen in de commissie voor Binnenlandse Aangelegenheden, Stadsvernieuwing en Huisvesting van 11 en 13 juni 1996. Uit deze hoorzittingen bleek de meerderheid een voorkeur te hebben voor één decreet dat normen vastlegt voor zowel kamers als studentenkamers. Wel moest in het decreet rekening worden gehouden met de specificiteit van de studentenkamers. Er werd een gezamenlijk voorstel van decreet ingediend. Over het onderwerp studentenkamers wil ik hier graag meer uitleg geven. De heren Decaluwé en Timmermans zullen het gedeelte over kamers toelichten.

Tijdens de hoorzitting in de commissie is duidelijk gebleken dat de onmiddellijk betrokkenen, zoals de huisvestingsdiensten van diverse Vlaamse universitaire instellingen, duidelijk ontgoocheld waren over het gebrek aan aandacht dat de wetgever in het verleden heeft besteed aan de woonsituatie van de studenten. Bij de parlementaire bespreking van de Woninghuurwet kwam de vraag wel aan de orde, maar die aspecten werden gauw terzijde gelegd. Nochtans werd bevestigd dat heel wat studentenkamers zich in een bedenkelijke toestand bevinden.

De oorzaak van het gebrekkige comfort ligt in het feit dat heel wat studentenhuizen niet werden gebouwd voor de bezettingsgraad die ze momenteel kennen. Aan de andere kant worden bestaande woonhuizen omgetoverd tot studentenhuizen waarin elk lokaal wordt gevaloriseerd. Voor de ombouw tot studentenkamers worden de goedkoopste materialen gebruikt, met alle veiligheidsrisico's vandien.

Uit de hoorzitting kwam duidelijk naar voren dat de overheid de plicht heeft de zwakkeren op de huurmarkt te beschermen door minimumnormen op te leggen. De goedkoopste kamers zijn immers vaak de onveiligste. Tegelijk moet worden onder-

Olivier

streept dat alle studentensteden – ik denk aan Gent, Leuven, Antwerpen, Hasselt maar ook aan kleinere steden als Kortrijk – een eigen politie-reglement hebben dat in sommige gevallen nog strenger is dan ons voorstel van decreet. De resultaten van deze gemeentelijke inspanningen zijn zonder meer positief te noemen. De kwaliteit van de huisvesting is erop vooruitgegaan, zeker voor de studentenkamers. Maar zelfs in steden met een specifiek reglement op kamerwoningen en studenten- of gemeenschapshuizen zijn de problemen over de kwaliteit van de huisvesting nog lang niet opgelost. Bovendien verschilt de aanpak van stad tot stad en van onderwijsinstelling tot onderwijsinstelling. Dit kan leiden tot een discriminatie van zowel huurders als verhuurders. Eenvormigheid drong zich op met het oog op de afdwingbaarheid.

De onmiddellijk betrokkenen zijn er dan ook voor gewonnen dat het Vlaams Gewest basisnormen oplegt, efficiënte controle organiseert en daarvoor in de nodige budgettaire middelen voorziet. Ook werden efficiënte sancties noodzakelijk geacht om de regeling in de praktijk te doen naleven. De voorkeur van de betrokkenen ging uit naar studentenkamers met gemeenschappelijke voorzieningen die het gemeenschapsleven en het studieklimaat bevorderen, wat we kunnen toejuichen.

Door een aantal huisvestingsdiensten en stedelijke diensten werd ook het probleem van de fietsen op de openbare weg aangekaart. Er werd gesuggereerd om op eigen terrein in een aangepaste fiet-senberging te voorzien, waardoor diefstal, overlast en sociale onvrede zouden kunnen worden vermeden.

Een aantal sprekers was duidelijk geen voorstander van een al te lange overgangperiode voor de nieuwe reglementering, omdat de ervaring leert dat daardoor veel eigenaars de aanpassingen op de lange baan schuiven en ze slechts op het allerlaatste moment uitvoeren. Later zou blijken dat bepaalde vertegenwoordigers van de studenten toch aandrongen op een overgangperiode van twintig jaar. Niet ieder commissielid begreep deze wens. We hebben ze kunnen overhalen om deze termijnen in te korten, zodat de overgangperiode voor de grondige veranderingen nu nog tien jaar bedraagt.

Het voorstel van decreet heeft de volgende doelstellingen : sanering van de markt van studentenkamers ; zorgen voor een minimum aan comfort ; de veiligheid van de studenten waarborgen ; het fenomeen van de zogenaamde huisjesmelkers tegen-

gaan. Ook de huurprijzen van de studentenkamers zijn onze bekommernis, maar vallen buiten onze bevoegdheid. Dat is een federale materie. We hopen alleen dat op middellange termijn ook de markt zal spelen. Het amendement van mevrouw Dua kan hierbij een eerste stap zijn.

Wat is nu de essentie van het decreet ? Het installeert een aantal normen die onmiddellijk van toepassing zijn, en meer bepaald vanaf 1 september 1999. Het gaat daarbij om minimumnormen met betrekking tot verlichting, verluchting en verwarming, de individuele levenssfeer, brandveiligheid, sanitaire voorzieningen en de noodzakelijke berging voor fietsen. Nieuwe of grondig te renoveren kamers of studentenkamers moeten uiteraard onmiddellijk aan deze normen beantwoorden.

Daarnaast zijn er de normen inzake structurele aanpassingen die per 1 september 2008 in uitvoering moeten zijn. Het gaat om minimale oppervlaktenormen waaraan de studentenkamer en de gemeenschappelijke keuken moeten voldoen. Nieuwe of grondig gerenoveerde studentenkamers dienen een oppervlakte te hebben van 12 vierkante meter. Een gemeenschappelijke keuken in een studentenhuis moet een oppervlakte hebben van 1,5 vierkante meter per studentenkamer, met een minimum van 6 vierkante meter. Studentenkamers met een oppervlakte van negen vierkante meter kunnen nog gedurende tien jaar na de inwerking-treding van dit decreet een conformiteitsattest krijgen. Kamers met een oppervlakte van minder dan negen vierkante meter moeten worden gesloten met ingang van september 1999.

Als aan de normen wordt voldaan, kan de gemeente een conformiteitsattest afleveren. De eigenaar of verhuurder heeft geenszins de verplichting om een dergelijk attest aan te vragen. Het attest biedt hem wel zekerheid over de conformiteit van zijn verhuurde woning met de normen van het decreet, zodat hij geen sancties hoeft te vrezen. De nadruk van dit voorstel van decreet ligt dan ook op de controle-mogelijkheid met mogelijke afdwingbare sancties bij het niet naleven van de normen. Het decreet is niet van toepassing op de studentenhomes die zijn gebouwd door de onderwijsinstellingen met behulp van sociale toelagen van de Vlaamse Gemeenschap. De ervaring leert ons dat deze studentenhuisvesting reeds van een kwalitatief hoog niveau is. Ook gebouwen waarvoor reeds specifieke normen werden vastgelegd, zoals hotels, bejaardenvoorzieningen en dergelijke vallen buiten het toepassingsgebied van dit decreet.

Olivier

De gemeenten kunnen bij gemeentelijk reglement nog steeds aanvullende bepalingen vastleggen. Om te vermijden dat gemeenten bewust strengere normen uitvaardigen om op die manier het kansarm publiek uit hun gemeente te weren, moet de gemeentelijke verordening ter bekrachtiging worden voorgelegd aan de minister die is bevoegd voor huisvesting.

Tijdens de behandeling van het voorstel van decreet bleek dat bepaalde huisvestingsdiensten problemen hadden met een aantal bepalingen. Er werd dan ook een nieuwe overlegvergadering met de betrokkenen georganiseerd die zeer verrijkend was. Met hun opmerkingen werd bij de behandeling van het voorstel in commissie zoveel mogelijk rekening gehouden. Het voorstel werd dan ook op een aantal punten verfijnd. Ten eerste werd door de studenten zelf de definitie van het begrip student verruimd, zodat geen categorieën van studenten zouden worden uitgesloten. Ten tweede werd de minimale oppervlakte van de bestaande studentenkamers teruggebracht tot negen vierkante meter, althans voor de eerste tien jaar en in plaats van per vier, moet er nu per zes studentenkamers een wc of douche aanwezig zijn. Ten derde moet elk huis met studentenkamers zijn uitgerust met een gemeenschappelijke ruimte met een minimumoppervlakte van zes vierkante meter. De ramen moeten minstens 1,5 vierkante meter groot zijn om ontsnappingsmogelijkheden in geval van brand te garanderen.

Een belangrijke nieuwigheid is ook dat de burgemeester van de betrokken gemeente alle nodige maatregelen dient te nemen, eventueel in overleg met de sociale woonorganisaties, om de bewoners die worden geconfronteerd met een gedwongen uitdrijving – omdat de kamer of studentenkamer niet aan de gestelde vereisten beantwoordt – elders te huisvesten. Om te vermijden dat deze reglementering tot prijsverhoging zou leiden, stelt de Vlaamse regering richtprijzen op, rekening houdend met de kwaliteit, oppervlakte, voorzieningen en locatie van de verhuurde woningen. Deze richtuurprijzen worden vermeld op het conformiteitsattest en moeten vermijden dat woekerprijzen worden gevraagd. De prijzen moeten op een zichtbare plaats worden aangebracht zodat een potentiële huurder kan nagaan of de prijs-kwaliteitverhouding wel degelijk in acht wordt genomen door de eigenaar of verhuurder.

Op een aantal bekommernissen van de onmiddellijk betrokkenen kon niet worden ingegaan. Ieder-

een werd aangeschreven in verband met de overgangperiode. Men moet een overgangperiode van 10 jaar inacht nemen voor de meest essentiële kwaliteitsvereisten. Vanuit concrete ervaringen met de gemeentelijke reglementen kon een langere overgangperiode niet worden toegestaan. Een langere overgangperiode heeft immers slechts tot gevolg dat de eigenaars de aanpassing uitstellen en deze uiteindelijk op het allerlaatste moment uitvoeren. Uit een brief van de Sociale Raad voor Studenten blijkt dat ze hier nog altijd moeilijkheden mee hebben. Als indieners en parlementsleden moeten we concrete maatregelen nemen en de voorzieningen van het decreet als redelijk aanzien.

Aan een aantal bekommernissen kon niet worden tegemoetgekomen, omdat ze tot de bevoegdheid van de federale wetgeving behoren. Tijdens hoorzittingen en overlegvergaderingen werd meermaals benadrukt dat de studenten een betere juridische bescherming behoeven tegen de verhuurder. De student is meestal een onervaren speelbal op deze huisvestingsmarkt met een aparte huursituatie : een contract voor één academiejaar, recht op verblijf tijdens de herexamens, een aparte waarborgregeling, enzovoort. Daartoe zullen we de nodige initiatieven moeten nemen. Een huurcontractenstudie van de Huisvestingsdienst van de KU Leuven toont aan dat er een grote nood bestaat aan een wetgevend optreden.

Het Vlaams Gewest kon onmogelijk wachten op een federale reglementering om gebruik te kunnen maken van onze autonomie om duidelijke kwaliteits- en veiligheidsnormen in te voeren. Ik ben ervan overtuigd dat dit voorgestelde decreet een werkbaar instrument is voor een efficiëntere controle op de kwaliteit en de veiligheid van kamers en studentenkamers in het bijzonder. Ik hoop dat de gemeenten de nodige logistieke steun zullen voorzien om dit decreet op het terrein werkbaar te maken. Ik dank dan ook de minister en zijn medewerkers voor de bereidwillige medewerking aan de totstandkoming van dit decreet. Ik hoop dat de Vlaamse regering de nodige uitvoeringsbesluiten, waarvan er al enkele zijn opgenomen in het decreet, zal nemen om de concrete werking van dit decreet zo spoedig mogelijk te realiseren.

De voorzitter : De heer Vermeiren heeft het woord.

De heer Francis Vermeiren : Dit is de voltooiing van een discussie zoals we die in het parlement nog niet dikwijls hebben meegemaakt. We werden geconfronteerd met hoorzittingen en met een amendementenslag van de indieners. Uiteraard

Vermeiren

zeggen de indieners, en de heer Olivier bevestigt dit, dat dit normaal is, omdat men bestendig wordt beïnvloed en men zijn ideeën moet blijven verrijken, en dat een dergelijke houding zich vertaalt in amendementen. Men zou toch vooraf naar elkaar moeten luisteren en zich informeren, om dan pas tot een akkoord komen met de mede-indiener, in plaats van een amendementenslag te leveren waardoor velen – zelfs degenen die de commissie hebben meegemaakt – het niet meer begrijpen.

De heer Marc Olivier : Mijnheer Vermeiren, mag ik u even onderbreken. De vraag mag inderdaad worden gesteld wanneer een tekst volmaakt is. U begint met het aftasten van ideeën op diverse niveaus, bij betrokkenen, en dan komt u tot een voorstel. Als men dan uiteindelijk tot een tekst komt, moet deze worden getoetst. Ik weet ook dat er heel wat amendementen ingediend werden, maar we moeten ook vermelden dat er onder leiding van de voorzitter van de commissie en in samenwerking met de indieners een heel overzichtelijke tabel is opgesteld, hetgeen de werkzaamheden erg vereenvoudigde. Spijtig genoeg hebt u omwille van andere verplichtingen het einde van de gesprekken gemist. We hebben inderdaad heel wat wijzigingen doorgevoerd, maar we hebben in de loop van de besprekingen blijvend contact gehad met de geïnteresseerden. Dat kan het parlementaire werk alleen maar ten goede komen.

De heer Francis Vermeiren : Mijnheer de voorzitter, de heer Olivier is niet gespeend van enige verbeelding. De plenaire zitting is daar al vaak getuige van geweest. De amendementenslag die u hebt gevoerd, is indrukwekkend. In plaats van ze allemaal met u te overlopen, zou ik eerst willen bewijzen dat het dossier niet rijp is. Tijdens de laatste zitting wilde men niet naar de oppositie luisteren en daarom hebben mijn collega's en ik de zaal ook verlaten. Toen we erop aandrongen dat er een hoorzitting zou komen, op een ogenblik dat het in Leuven heel rumoerig was door studentenbetogingen, heeft men ons geantwoord : gisteren, na de betogingen, toen het nieuws op de BRTN al bezig was, hebben we nog vlug een hoorzitting georganiseerd. Om dergelijke zaken menen wij inderdaad dat het dossier niet rijp is.

Mevrouw Vera Dua : Mijnheer de voorzitter, als lid van de oppositie moet ik eerlijkheidshalve toch tegenspreken wat de heer Vermeiren zegt. Ook ik heb een reeks amendementen ingediend. Die zijn op een ernstige manier besproken en sommige ervan zijn aanvaard. Ik denk dat u, mijnheer Ver-

meiren, als rasechte liberaal, moeite hebt met dit decreet en dat u door problemen te maken over procedures en werkwijzen gewoon wilt verbergen dat u niet bereid bent een regeling te treffen inzake kamerverhuur. Daar ligt uw probleem. (*Applaus bij de CVP, AGALEV en de SP*)

De heer Jacques Timmermans : Mijnheer de voorzitter, ik ben benieuwd wat de VLD bij monde van de heer Vermeiren zal zeggen over het voorstel, vermits ze de vergadering van de commissie hebben verlaten en daardoor veel informatie hebben gemist.

De heer Marc Olivier : Wat mij sterk verwondert, is dat de VLD de commissievergadering zomaar zou hebben verlaten. Er waren op dat moment heel belangrijke politieke vergaderingen. Ik sta perplex als u zegt, mijnheer Vermeiren, dat u de vergadering verlaten hebt omdat men niet naar u luisterde. Dat is toch niet de gewoonte van de VLD.

De heer Francis Vermeiren : Het is inderdaad zo dat wij bij commissiewerkzaamheden niet de gewoonte hebben de vergadering te verlaten. Wij formuleren onze ideeën en proberen ons gelijk te bewijzen, al moet ik daar wel aan toevoegen dat het met deze meerderheid vreselijk moeilijk is om gelijk te krijgen. Er wordt immers niet geluisterd.

De heer Gilbert Bossuyt : Mijnheer Vermeiren, als iemand die de commissie niet heeft bijgewoond, zou ik toch een kleine opmerking willen maken. Ik behoor niet tot die commissie, maar dit is een openbare zitting. Het is dus de bedoeling dat ik verneem wat er is gebeurd. Als buitenstaander begrijp ik er echter niet veel van.

De heer Francis Vermeiren : In de commissie begrijpen ook veel mensen er niets van. (*Gelach*)

De heer Gilbert Bossuyt : Dat verklaart dan toch de huidige toestand.

De voorzitter : De heer Vermeiren heeft het woord.

De heer Francis Vermeiren : Dank u, mijnheer de voorzitter, ik wil mijnheer Olivier geruststellen. Het is niet mijn gewoonte en het zal niet mijn gewoonte worden om het commissiewerk te negeren of te verlaten omdat mijn fractievoorzitter mij bijvoorbeeld op een andere belangrijke vergadering sommeert. De dialoog tussen mijn fractievoorzitter en mij is zo groot dat hij mijn ideeën meedraagt en dat ik op enkele belangrijke vergaderingen afwezig kan blijven.

Vermeiren

Mevrouw Dua, het is inderdaad zo dat wij de kans hebben gehad om te amenderen. U hebt meer geamendeerd dan mijn collega, de heer Demeulenaere en ikzelf. Maar daar gaat het nu juist om. U hebt van dit voorstel zeer handig gebruik gemaakt om uw ideeën, die nog veel verder gaan dan die van de heer Olivier, nog verder door te drijven. Bovenop die roodgele saus hebt u nog een serieuze smak groene ketchup gekwakt.

Mevrouw Nelly Maes : Dat is culinaire onzin en zeker niet alleen culinair.

De heer Francis Vermeiren : Mijnheer de voorzitter, als mijn collega's me de kans bieden, zou ik willen aantonen dat het dossier niet rijp is. Het is niet rijp omdat het studentenprotest en het protest van het eigenaarssyndicaat net voor de finale besprekingen van het voorstel van decreet in de commissie voor Huisvesting aantoonden dat het dossier niet klaar was om definitief te worden goedgekeurd. Nieuwe hoorzittingen met de betrokkenen waren dan ook aangewezen. Dat er tot vandaag ongenoegen blijft bestaan, illustreert heel duidelijk dat men nog geen vrede heeft genomen met het voorstel, ook al is het enigszins bijgestuurd. Gisteren ben ik in Leuven geweest en ik heb daar aan studentenkamers enorm veel affiches zien hangen die gericht zijn tegen dit voorstel van decreet. Ik nodig iedereen uit om even naar Leuven te gaan.

De heer Carl Decaluwé : Mijnheer Vermeiren, ik ben vorige week dinsdagavond ook in Leuven geweest om het voorstel van decreet voor de studenten te gaan verdedigen. Ik heb weinig of geen affiches gezien, maar wel veel begrip ondervonden van studenten.

De heer Francis Vermeiren : Ik kan u garanderen dat er gisterenavond affiches hingen. Op wettelijk vlak zou dit dossier in een ruimere context moeten kaderen. Het is niet de bevoegde minister die mij zal tegenspreken. Wij spreken al jaren over een Vlaamse Wooncode. De VLD heeft van bij de aanvang gesteld dat het goed zou zijn om te beginnen met het opstellen van een Vlaamse Wooncode.

Kamerverhuuring maakt inderdaad een beperkt deel uit van de woonmarkt en staat in direct verband met het aanbod van sociale woningen en bescheiden particuliere woningen. Op het formele vlak heeft men moeten vaststellen dat het dossier een zeer lange geschiedenis heeft en voortdurend een nieuw jasje aangemeten kreeg. De heer Olivier heeft trouwens een inventaris opgemaakt van de

ingediende amendementen. De aanvankelijke drie decreten werden hervormd tot één decreet. Dat decreet werd op zijn beurt volop geamendeerd. Deze gang van zaken illustreert zeer duidelijk de onzekerheid en de onbedachtzaamheid van een aantal bepalingen. Een interessant voorbeeld is de wijziging van een aantal basistermen die in artikel 2 werden gedefinieerd. De VLD kon zich met deze gang van zaken niet verzoenen en verliet daarom de vergadering op 5 december. Bovendien is het verhaal met de stemming van dit decreet nog niet af. Er zullen immers nog uitvoeringsbesluiten moeten worden genomen, waarin de minister zeer moeilijke knopen zal moeten doorhakken. Wanneer zullen die uitvoeringsbesluiten er komen en wat zullen zij uiteindelijk inhouden ?

In tweede instantie wil ik bewijzen dat de impact op de huurprijzen van de kamers en vooral de studentenkamers zeer groot zal zijn. Het opzet van dit voorstel van decreet is ongetwijfeld positief. Het wil de huurders van kamers immers een minimale veiligheid garanderen. De concrete invulling hiervan getuigt echter niet altijd van een realistische inschatting en gaat veel verder dan van een minimumnormering kan worden verwacht. Een groot verwijt aan het adres van dit decreet kan zijn dat men een aantal wensen voor werkelijkheid heeft genomen. Men heeft immers nagelaten normen te bepalen, die op het lijf zijn geschreven van de minst kapitaalcrachtige huurders. Men heeft nagelaten een minimalistische normering uit te werken.

In derde instantie wil ik aantonen dat een aantal normen vrij scherp werden gesteld. De oppervlakenormen zijn inderdaad precies bemeten maar gelukkig enigszins afgezwakt voor bestaande kamers, dankzij de discussies die we daarover hebben gevoerd. De oppervlakte van de ramen ligt hoger dan strikt noodzakelijk is. De indieners stonden gelukkig open voor de VLD-suggestie om in een aparte oppervlakte voor dakramen te voorzien. Dat bewijst hoe ondoordacht men tewerk is gegaan. Herinner u de vrij uitvoerige discussie die we hebben gevoerd in de commissie over de oppervlakte van de ramen, bij het totstandkomen van een decreet.

De voorzitter : De heer Decaluwé heeft het woord.

De heer Carl Decaluwé : Mijnheer Vermeiren, u mag de waarheid geen geweld aandoen. U praat over de oppervlakte van die ramen, die één vierkante meter bedraagt. Dat hebben wij niet zomaar uitgevonden, dat is afgeleid uit een reglement van de universitaire raad, waarin die oppervlakte letterlijk vermeld wordt. Er is daarover in overleg

Decaluwé

met de studenten gediscussieerd. Als compromis werd bepaald dat de totale oppervlakte één vierkante meter moest bedragen en dat het minimum 0,5 vierkante meter moet zijn, zodat men er bij brand nog doorheen kan kruipen. We kunnen inderdaad niet aanvaarden dat er dakramen geïnstalleerd worden waar bij brand niemand in of uit kan. Dat is de waarheid : de norm kwam vanuit de universitaire wereld zelf.

De heer Francis Vermeiren : Van bij het begin heb ik gezegd dat het decreet onvoldoende voorbereid was. U bekent hier echter ter plekke dat de discussies in de commissie en al de amendementen ondoordacht en onrealistisch waren. Die oppervlakenorm van één vierkante meter was daar inderdaad een schoolvoorbeeld van. Indien de aanvankelijke tekst van de indieners van dit voorstel van decreet onveranderd was aangenomen, zou een groot aantal kamers niet meer in aanmerking zijn gekomen voor verhuring. De indieners hebben verzuimd om zich vooraf te vergewissen van de concrete impact van hun voorstel op de kamermarkt. Het is jammer dat studentenprotest hen op andere gedachten moest brengen. Amendementen hebben enkel de scherpe kantjes van de voorstellen afgevlind. Ik wil benadrukken dat het hier uitsluitend gaat om de wens van de heer Olivier – en anderen – om toch maar een decreet te laten goedkeuren dat zijn naam draagt. Ik wil en weeg mijn woorden : het gaat niet meer om de inhoud ; het gaat hem enkel om het doorvoeren van dat decreet. Dat is de indruk die iedereen heeft. Dat is weliswaar uw goed recht, mijnheer Olivier. Ik heb veel eerbied voor de energie die u daaraan hebt besteed, en voor de invloed die u hebt uitgeoefend. Maar uw collega's weten dat het niet gaat om een amendement meer of minder ; dit decreet moest er gewoon komen. Dat is spijtig, want het gaat om een maatregel met grote gevolgen voor de markt.

De voorzitter : De heer Olivier heeft het woord.

De heer Marc Olivier : Mijnheer Vermeiren, het gaat hem niet om de naam die dat decreet zal dragen. Zo ben ik niet. De bedoeling heb ik reeds in mijn inleiding aangegeven. De voorbije jaren, van 1990 tot vandaag, hebben zich 17 ongevallen met studenten voorgedaan. Het laatste ongeval dateert van vorig jaar, en gebeurde in Leuven.

De heer Francis Vermeiren : De burgemeester van Leuven zal niet tevreden zijn wanneer hij dit vernoot.

De heer Marc Olivier : Leuven staat hier niet ter discussie ; ik heb het over heel Vlaanderen. Er zijn ongevallen met slachtoffers geweest in Leuven, maar ook in Kortrijk, in Gent, enzovoort. Ieder mensenleven is belangrijk. Daarom is het belangrijk dat we, over alle partijpolitieke grenzen heen, normen vastleggen die dat verhelpen. (*Applaus bij de CVP en de SP*)

De heer Francis Vermeiren : Ik ben verbolgen over dit antwoord en ik kondig hier aan dat ik de bevoegde minister een reeks van schriftelijke vragen zal stellen teneinde te vernemen welke burgemeesters in gebreke zijn gebleven inzake veiligheid. De heer Olivier wekt hier de indruk dat in vele steden en gemeenten men zijn verantwoordelijkheid niet zou opnemen. De burgemeesters van Leuven en Gent hebben echter ingrijpende initiatieven genomen om de toestand te verbeteren. Ik zeg dat niet om de heer Tobback voor mijn standpunt te winnen ; ik zeg dat omdat men niet mag suggereren dat wij niets aan het probleem van de veiligheid willen doen. U maakt gewag van cijfers. Wel, ik kondig hier een initiatief aan om duidelijke cijfers te bekomen. (*Applaus bij de VLD*)

De heer Marc Olivier : Het is spijtig, mijnheer Vermeiren, dat u niet aanwezig was bij mijn inleiding. Ik heb daarin duidelijk verwezen naar de inspanningen van de burgemeesters van Leuven, Gent, Antwerpen en Hasselt. In die steden met een grote studentenbevolking heeft men normen opgelegd die strenger zijn dan wat wij in dit decreet voorstellen. Als er, op plaatsen waar een politiereglement bestaat, zich ongelukken voordoen, dan kan men de burgemeesters toch niet ter verantwoording roepen ? Ik heb hier op geen enkele wijze de indruk gewekt dat de burgemeesters schuldig zouden zijn aan nalatigheid. Als dat het niveau is waarop u wilt discussiëren, dan heb ik meer reden dan u om verbolgen te zijn.

De heer Francis Vermeiren : Mijnheer de voorzitter, het is duidelijk moeilijk om de interpretaties aan weerszijden van de tribune op dezelfde golfte te brengen.

Voorts zal door deze ingreep het dalende aanbod zich onvermijdelijk vertalen in een stijging van de kamerprijzen. Eigenaars die gedwongen worden tot zware investeringen, zullen hun vernieuwde infrastructuur moeten verhuren aan een weinig kapitaalkrachtig publiek. Als een aantal eigenaars voor de keuze wordt gesteld tussen een dure infrastructurele aanpassing en het leeg laten staan van de kamers, zal deze tweede optie zeker worden overwogen.

Vermeiren

Dit in se goedbedoelde voorstel van decreet zal dus eigenlijk een contraproductief effect kennen op het sociale vlak. Vooral de sociaal zwakke groepen zullen worden getroffen door deze prijsverhoging. In het studentenprotest kwam deze angst voor een prijsverhoging ook als belangrijkste element naar voren.

Voor de VLD blijft de beschikbaarheid van een betaalbare kamer of studentenkamer, uiteraard beantwoordend aan de elementaire veiligheidsvoorschriften, de belangrijkste bekommernis. Hiermee deelt de VLD de voornaamste bekommernis van de studenten. Dit is onder andere gebleken uit de hoorzitting met de heer Wim De Rop, de vertegenwoordiger van de Vlaamse studenten.

Het feit dat de kansarmen gehuisvest zijn in slechte kamers illustreert eens te meer – ik kijk nu in het bijzonder naar de bevoegde minister – dat het systeem van het huursubsidiestelsel bij het publiek onbekend blijft. Als men vandaag voor een minimumnormering pleit, moet men zich er op zijn minst toe engageren het stelsel van de huursubsidies aan de groep van kansarmen, en in het bijzonder aan diegenen die op een kamer wonen, bekend te maken.

Met de invoering van een nieuw artikel 5, op voorstel van mevrouw Dua, waardoor een righthuurprijs wordt opgenomen in het conformiteitsattest, balanceert het Vlaams Parlement bewust op de rand van de federale bevoegdheden inzake huur en huurprijs. Bovendien geeft het impliciet de vrees van de auteurs toe dat dit decreet dreigt te leiden tot prijsverhogingen voor de huurders.

De righthuurprijs lijkt bovendien bedoeld als een doekje voor het bloeden voor de studenten en de kamerbewoners. Hij heeft echter geen bindende kracht; er kan dus van worden afgeweken. Aangezien de Vlaamse regering bevoegd is voor de righthuurprijzen, wordt er geen rekening gehouden met de specifieke situatie van steden en gemeenten. Het gevaar is dus reëel dat de righthuurprijzen een lege doos dreigen te worden.

Vandaag de dag tekent zich een perverse tendens af om eigenaars enerzijds strenge kwaliteitsnormen op te leggen, maar hen anderzijds aan te sporen een relatief lage huurprijs in ruil te vragen. Voeg daarbij de verstrenging van de huurwet en de stijgende fiscaliteit op tweede eigendommen. Hieruit blijkt duidelijk dat het huidige beleid de eigenaars tracht te diaboliseren, door hen voor te stellen als

winstbeluste mensen die krotten verhuren aan kansarmen.

Het is geen schande om over een eigendom te beschikken, noch om deze te verhuren. Men probeert de VLD weer eens te beschuldigen van het feit dat ze altijd de kaart van de eigenaars trekt. Dit is volkomen onterecht. Uiteraard vindt ook de VLD dat er minimumnormen moeten zijn. Deze moeten echter in eerste instantie gericht zijn op veiligheid en hygiëne. Waarom moet het Vlaams Parlement zich bezighouden met onbenulligheden als de oppervlakte van de ramen? Dat heeft te maken met uitvoeringsbesluiten. De staat kan immers niet alleen aan de sociale woningnoden beantwoorden.

Dit is een belangrijk argument, dat men hier niet uit het oog mag verliezen. We moeten inspanningen leveren, maar we zullen nooit over voldoende middelen beschikken om alle noden op te vangen. We moeten er dus voor zorgen dat we de anderen niet de zin of de kans ontnemen om desbetreffend op te treden. Het is trouwens sterk de vraag of de sociale woningen over zo'n fantastische kwaliteit beschikken. Onderzoek aan de KU Leuven heeft veeleer het omgekeerde aangetoond.

De vraag rijst of de normering geen taak is voor de steden en de gemeenten. In de praktijk is de reglementering van de kamers op lokaal vlak gegroeid, wat evident is. Daar wordt men namelijk het eerst met problemen geconfronteerd. Steden als Leuven hebben meteen ingegrepen toen ze werden geconfronteerd met onveilige studentenkamers. Het minimum aantal ongevallen en branden is overigens het beste bewijs van de effectiviteit van hun beleid.

In Leuven heeft de werking van de markt geleid tot een verhoging van het kwaliteitsniveau van de studentenkamers. Aanvankelijk was er een tekort aan kamers, nu is er een overschot. Dit is het resultaat van een ware bouwwoede tijdens de voorbije tien jaar. Men wist namelijk dat degelijke investeringen interessante winsten konden opleveren. Door het feit dat het Leuvense stadsbestuur de kwaliteit van de kamers en de brandveiligheid streng controleerde, ontstond een prijsnivellering. Door het conjunctureel overschot daalde de kostprijs van de duurste kamers en door de hogere kwaliteitsvereisten steeg die van de goedkoopste kamers.

Tijdens hoorzittingen sprak men zich positief uit over een nationale reglementering. In dit decreet wordt gekozen voor een tweeledige weg: enerzijds

Vermeiren

een nationale basisreglementering en anderzijds een aanvullende gemeentelijke reglementering. Een dergelijke regeling kan ertoe leiden dat steden en gemeenten de prijzen de hoogte injagen en dat ze de kansarmen, die een extra kost betekenen voor het OCMW, verdrijven. De sociale doelstelling van dit decreet dreigt zich dan ook tegen de sociaal zwakken te keren. Via amendering werd aan deze bekommernis tegemoetgekomen. Ik denk hierbij onder meer aan artikel 9, waarover lang werd gediscussieerd. Er is evenwel nog steeds geen waterdichte garantie tegen dergelijke praktijken. Hoe kan de minister overigens bewijzen dat een gemeente of stad doelbewust haar bevoegdheid op het vlak van de normering gebruikt om de kansnormen te verstrengen vanuit sociale imperatieven?

Naast de mogelijkheid tot aanvullende normering, wordt het lokale bestuur belast met de uitvoering van de reglementering, met name het conformiteitsonderzoek, de aflevering van conformiteitsat- testen, enzovoort. Dit is inderdaad een nieuwe belasting voor de lokale besturen. Vooral de steden zullen hierdoor worden getroffen.

De heer Timmermans vroeg me daarnet of het standpunt van de VLD over dit voorstel al dan niet positief was. Samenvattend wil ik dan ook verklaren dat wij dit voorstel van decreet niet kunnen goedkeuren, en dit omwille van diverse redenen. Ik zal ze u opsommen.

Zoals voldoende uit de goede werkzaamheden van de commissie is gebleken, is het dossier nog niet rijp. De overhaaste manier waarop werd tewerkge- gaan en amendementen werden gebrouwen om er toch maar voor te zorgen dat dit voorstel zou worden goedgekeurd, is niet de correcte methode. Tevens is het duidelijk dat de normen niet minima- listisch en dus te streng zijn. Het decreet zal een negatieve weerslag hebben op het kameraanbod en zal – dit weze beklemtoond – prijsverhogend werken. Het decreet zal contraproductieve effecten veroorzaken voor de sociaal zwakste groepen. Daarover zullen we elkaar later nog spreken.

Het decreet houdt geen rekening met de verschil- lende behoeften van studenten en kamerbewoners. Het experiment met de righthuurprijs is een lege doos en bevindt zich trouwens op de rand van de federale bevoegdheden. Eens te meer wordt er geraakt aan de gemeentelijke en stedelijke auton- mie.

Ik zou even willen citeren uit het maandblad van het Algemeen Eigenaarssyndicaat. Ik neem dit blad niet als maatstaf, vaak vind ik dat men erin overdrijft en de zaken te eenzijdig afschildert. Niet altijd, echter. Eén passage ervan is me bijgebleven, en ik citeer : in hun betrachting alle mogelijke achterpoortjes en vluchtheuveltjes te vermijden, heb- ben ze een wangedrocht gebaard, waarbij alle bestaande en gevestigde juridische begrippen zoals huurder, verhuurder en verhuuring een compleet nieuwe inhoud krijgen. Einde citaat. Dit willen we mee benadrukken. We wensen dit slecht werk niet te steunen. Als bevoegde minister zou ik het ogen- blik vrezen waarop ik mijn uitvoeringsbesluiten zou moeten opstellen.

De voorzitter : Mevrouw Maes heeft het woord.

Mevrouw Nelly Maes : Mijnheer Vermeiren, u neemt de parlementsleden van de Volksunie als uw getuigen. Ik wil echter benadrukken dat de auton- mie van steden en gemeenten meer wordt geschon- den wanneer de hogere overheid de door gemeen- ten goedgekeurde reglementen ter beperking of afschaffing van de huisjesmelkerij, verbreekt. Deze verbreking gebeurde bijvoorbeeld in Sint-Niklaas zelfs nadat dit reglement tot driemaal toe door de voltallige gemeenteraad werd bevestigd. Dit gebeurde omdat de voltallige gemeenteraad – meerderheid en oppositie – zich mateloos ergert aan de huisjesmelkerij door bepaalde eigenaars.

Het mag dan wel waar zijn dat de verhoging van de kwaliteit van de kamers leidt tot het in verhouding ook duurder worden van de slechte kamers. Dat- zelfde fenomeen stellen we echter ook vast met betrekking tot de sociale woningen : wanneer men de woningkwaliteit slecht laat blijven, dan worden deze slechte woningen zeer duur. Mensen moeten immers te veel uitgeven voor huisvesting. Het schrappen van deze slechte woongelegenheden is de enige oplossing. Er is geen andere mogelijkheid. Men moet mensen niet in hokken stoppen, ook niet als het studenten zijn. (*Applaus bij de CVP en de SP*)

De heer Francis Vermeiren : Ik zou mevrouw Maes samen met mijn fractiegenoten een applaus willen geven voor deze toespraak. Ik heb immers net het- zelfde gezegd. (*Rumoer*)

Wat leert ons de ervaring ? De huisjesmelkers, die we allen verfoeien, maken 5 percent uit van de markt. Mijnheer Olivier, dat zijn echter de maffiosi die u niet zult bereiken en die zich niets zullen aan- trekken van uw decreet. De burgemeesters en andere verantwoordelijken zullen deze mensen

Vermeiren

moeten opsporen en ze met alle hevigheid bestrijden : dat is hun verdomde plicht. Niemand betwist dat. Maar aan de andere kant zijn er ook de eerlijke eigenaars, die het wél goed menen. Zij wensen een normale rendabiliteit. We hebben hen nodig om de markt zuiver te houden.

De goeden lijden dus mee. Er moet een reglementering zijn. Die moet er in samenspraak met de decreetgever komen. Ze moet inderdaad in zeer hoge mate zijn gericht tegen degenen die van bepaalde toestanden misbruik maken. We klagen dat allemaal aan, mevrouw Maes.

Toen ik daarnet naar de VU heb verwezen, dacht ik met name aan de heer Van Vaerenbergh. Hij maakte zeer recent gewag van het feit dat de gemeenten en de steden altijd maar met activiteiten worden belast. Dit deed hij wel niet direct met betrekking tot dit decreet. (*Applaus bij de VLD*)

De voorzitter : De heer Timmermans heeft het woord.

De heer Jacques Timmermans (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, Ik sluit me aan bij de lofbetuigingen voor zowel het uitstekende verslag van mevrouw Heeren, als voor de zeer positieve medewerking van het secretariaat van onze commissie en van de voorzitter van de commissie.

Ik wil niet ingaan op erg technische discussies. Allereerst heeft de verslaggever dat in haar verslag uitstekend gedaan. De heer Olivier heeft eveneens een zeer uitgebreide toelichting over studentenkamers gegeven. Ik verwijs ook naar mijn oorspronkelijk voorstel van decreet. Dat werd reeds in september 1995 ingediend.

Dat dit dossier niet rijp zou zijn, wil ik in deze plenaire vergadering tegenspreken. Niets is minder waar, want deze discussie in de commissie hebben we al gevoerd in april, nog onder het voorzitterschap van de heer Van Peel. We hebben daarenboven in het kader van wat hier gemeenzaam en te pas en te onpas de nieuwe politieke cultuur wordt genoemd, een aantal hoorzittingen gehouden en een aantal amendementen op onze eigen teksten ingediend. Wij zijn immers geen keikoppen. We willen naar de mensen luisteren – ook naar de oppositie – als ze zinnige dingen vertellen. Ik constateer echter dat de VLD dat tot vijf minuten geleden heeft nagelaten. Ik kom hier straks op terug.

Namens onze fractie zal ik de politieke krachtlijnen van ons voorstel van decreet toelichten. Dit voorstel van decreet is initieel ook in vorige bestuursovereenkomsten onderhandeld. Oorspronkelijk kwam het van de heer Vande Lanotte. We hebben dit voorstel aangepast aan de opmerkingen van de Raad van State over de bevoegdheidsferen op federaal en gewestelijk niveau. Dit dossier is wel degelijk rijp en dringend aan een beslissing toe. De heer Vermeiren zegt wel dat de schandalen op de huisvestingsmarkt maar 5 percent van het totaal bedragen. Dit is dan toch 5 percent te veel.

Collega's, deze aanpak maakt deel uit van een van de meest fundamentele aspecten van onze sociale problematiek : het recht op wonen en het recht op degelijke huisvesting. Daarom staat in de regeringsverklaring een opmerkelijke en ambitieuze doelstelling over de aanpak van deze huisvestingsproblematiek. Het is een wet van vraag en aanbod. Door de realisatie van nieuwe sociale woongelegenheden moeten we de markt verruimen.

Een ander punt is de aanpak van de verkrotting en de leegstand en de daarbij aansluitende actie via de creatie van het Vlaams Impulsfonds voor de stedelijke vernieuwing. Het is duidelijk dat dit voorstel van decreet daarin kadert.

Het wonen op kamers is een verschijnsel dat zich voornamelijk voordoet in de grotere steden en gemeenten en dat samenhangt met de kansarmoede die we willen bestrijden. Veelal gaat het om minderbegoede burgers, die om een of andere reden in de armoede terecht zijn gekomen ofwel altijd in armoede hebben geleefd. Vaak zijn het bestaansminimumtrekkers. De aangeboden kamers vinden we meestal terug in achtergestelde buurten die, ingevolge het gebrek aan huisvestingsbeleid, leegliepen en verkrotten. De meeste huizen waarin deze kamers zich bevinden, zijn in slechte tot zeer slechte staat. Ook de kwaliteit van de kamers zelf laat te wensen over en het gevaar voor brand is groot.

De woningmarkt en dus ook de huurvoorwaarden worden geregeld door de wet van vraag en aanbod. De huurprijsreglementering is nog altijd een federale aangelegenheid, maar door middel van ingrepen in de waardeverhouding prijs-kwaliteit kan het Vlaams Parlement dit probleem aanzienlijk beïnvloeden. Uiteraard blijven we als socialistische partij voor meer sociale bescherming in die federale huurreglementering. Laat dat duidelijk zijn, want het is de sleutel tot de allesomvattende oplossing voor het huisvestingsprobleem van minderbegoeden. Dat is ons uitgangspunt.

Timmermans

We moeten de zwaksten onder de huurders beschermen voor zover onze bevoegdheden reiken. Beter nog, zij moeten absoluut de mogelijkheid krijgen om volgens hun financiële draagkracht huurwoningen te betrekken. Voor de meesten onder hen is dat nu niet mogelijk. Om toch een dak boven het hoofd of op zijn minst een bed of matras te hebben, worden deze quasi-daklozen naar een markt gedreven waar misbruik welig tiert. In verhouding tot de dikwijls ongezonde en zelfs gevaarlijke leefsituatie worden woekerhuurprijzen gevraagd. Eigenaars durven zelfs matrassen in shiften te verhuren om maximale huuropbrengsten te realiseren. Deze meest verderfelijke vorm van sociale uitbuiting willen we met dit voorstel van decreet onmogelijk maken. Minimale kwaliteits- en veiligheidsvoorwaarden zijn noodzakelijk. Natuurlijk kunnen niet alle eigenaars over dezelfde kam worden geschoren, vandaar de aanpassingen die door de indieners zelf werden voorgesteld na consultatie van betrokken partijen en deskundigen. Deze problematiek is niet in een mun van tijd op een adequate manier op te lossen.

Nefaste neveneffecten zoals, de totale verstoring van de huurwoningenmarkt, moesten worden vermeden. Normen en tijdsvoorwaarden voor realisatie werden aangepast, ook wat de specifieke reglementering van studentenkamers betreft. Het is vandaag nog altijd zo dat studenten bij een brand als ratten in de val kunnen zitten, wegens het ontbreken van de primaire veiligheidsvoorzieningen. In tegenstelling tot wat de VLD beweert, komt dit uiteindelijke voorstel van decreet daar aan tegevoet.

De heer Francis Vermeiren : Overdrijft u niet ? Bent u zich bewust van wat u zegt ? De studenten zitten volgens u als ratten in de val en de VLD laat hen in de steek. Denkt u niet dat iedereen in deze zaal begaan is met de veiligheid ? Denkt u dat het mij niet interesseert in welke steden en gemeenten men in gebreke blijft, alhoewel ik daarnet daarover parlementaire vragen heb gesteld ? De minister zal wel willen antwoorden. Ik wil wel discussiëren, maar dit moet op een menselijke, respectvolle manier gebeuren.

De heer Jacques Timmermans : De VLD heeft in dit voorstel geen verantwoordelijkheid willen nemen om geen kleur te moeten bekennen. U wilt een zogenaamd sociaal imago verdedigen, maar u wenst niet in te gaan tegen de belangen van de eigenaars die via het eigenaarssyndicaat worden geventileerd. Vandaar uw vlucht uit de discussie in

de commissie. U hebt er niet aan willen deelnemen. Dit is de kern van de zaak.

De heer Francis Vermeiren : We brengen de totstandkoming van uw decreet nog eens in herinnering. Het is eigenlijk het decreet van de heer Vande Lanotte, bijna woordelijk overgenomen door de heer Olivier, waarna u dan vlug op de kar bent gesprongen. (*Gelach*)

Ik heb die teksten reeds een aantal jaren geleden teruggevonden in het Vlaams Parlement. Meer bepaald herinner ik me de teksten van de heer Vande Lanotte nog woordelijk, omdat de zaak me toen al interesseerde.

Meneer Olivier, ik volg die zaak al vijf jaar. Ik kan mijn spontaneïteit niet afleren, en zeg wat ik denk. Velen oordelen er anders over. In verband met het voorstel Vande Lanotte en de wijze waarop dit is benaderd, herinner ik me zeer goed het protest van de studenten dat toen is gerezen na de hoorzitting. Het comité heeft vervolgens stiekem een bijkomende stille hoorzitting gehouden, waarschijnlijk ergens in een duister kamertje met veel licht, voordat u de amendementen hebt geschreven.

Na het totstandkomen van het basisdocument van de heer Vande Lanotte, is men altijd maar ondoordacht tewerk blijven gaan. Dat document had een betere discussie verdiend. U moet niet blijven beweren dat wij niet aan de discussie willen deelnemen. We hebben aangename vergaderingen gehad, waar we eens hebben gelachen en u groen hebt gelachen. U zag dat u te ver was gegaan bij de problematiek van de ramen. U moet niet zeggen dat we de discussie uit sociale overwegingen niet willen voeren. U moet durven bedenken dat men deze materie ook op een andere manier had kunnen aanpakken. Er is iemand die de bevoegdheid draagt in deze materie, niet gelukkig is met deze zaak en er vlug van af wenst te zijn. Ik zal naar hem kijken, maar hem niet aanspreken.

De heer Jacques Timmermans : De VLD maakt hier bij monde van de heer Vermeiren een parodie van de bespreking. In commissie had men blijkbaar geen degelijke argumenten of amendementen klaar, nu in plenaire vergadering spreekt de heer Vermeiren zichzelf voortdurend tegen. Hij zegt bijvoorbeeld dat het dossier niet rijp is. Hij vindt dat er wel goed commissiewerk werd geleverd, maar hij stapte wel op. Dat begrijp ik toch niet.

De heer Francis Vermeiren : Ik zal nog een poging doen om u het te laten begrijpen. Op de hoorzitting kwam er protest van de studenten. De dag

Vermeiren

voor de commissievergadering vroegen wij daarom een nieuwe hoorzitting. U weigerde die hoorzitting, maar vertelde wel doodleuk ter zitting dat u de studenten de avond ervoor gezien had. Daarop hebben wij gezegd dat we de studenten ook graag zouden zien.

De heer Jacques Timmermans : Dat had u kunnen doen, op dezelfde manier als wij.

– *De heer Herman Suykerbuyk, ondervoorzitter, treedt als voorzitter op.*

Uw weinige wezenlijke punten van kritiek betroffen de strengheid van de normen, de richthuurprijzen en het negatieve impact op het aanbod van kamerverhuring. Die kritiek sloeg op ons oorspronkelijk voorstel, dat we later hebben geamendeerd. Maar daar gaat u nu gemakkelijksheidshalve aan voorbij. Door de commissie te verlaten, bent u een station te vroeg afgestapt.

De heer Francis Vermeiren : Moet ik misschien uit een rijdende trein stappen ?

De heer Jacques Timmermans : Neen, wij trekken in een dergelijk geval aan de noodrem. Dat hebt u bewust niet gedaan.

Uw verdragingsmanoeuvres hebben niets uitgethaald, aangezien Agalev wel zijn constructieve medewerking aan het voorstel heeft geboden. Mevrouw Dua heeft met haar inbreng het voorstel verbeterd en aangevuld. Haar amendement om de verplichting in te schrijven de door de regering vastgestelde richthuurprijzen zichtbaar te doen aanbrengen, is een dergelijke verbetering.

De reacties op het voorstel van decreet zijn meestal positief, het eigenaarssyndicaat vanzelfsprekend buiten beschouwing gelaten. Het Vlaams Overleg Bewonersbelangen had één specifieke opmerking en wilde amenderen inzake de oppervlakennorm en de overgangsperiode. We hebben begrip voor dit standpunt, maar vragen dat dit amendement niet zou worden gesteund, omdat ons voorstel de regering de kans geeft om dit bij uitvoeringsbesluit te regelen.

Als men dus, zoals de Sociale Raad van het Studentenoverleg van de KU Leuven, over een te beperkte overgangstermijn van 1 september 1998 spreekt, is dat niet correct. Het voorstel treedt pas op 1 september 1998 in werking en op die datum

beginnen de overgangstermijnen voor bepaalde artikelen pas te lopen. De regering moet nog een aantal modaliteiten regelen via uitvoeringsbesluiten. Bij het vastleggen van de termijnen werd voor de gulden middenweg gekozen. Ik citeer in dit verband het Vlaams Overleg Bewonersbelangen, dat vond dat de termijn van tien jaar vrij ruim was.

De SP-fractie zal dit voorstel van decreet enthousiast goedkeuren. Samen met het ontwerp van decreet inzake de wooncode, dat de regering in voorontwerp al op initiatief van minister Peeters heeft goedgekeurd, moet ons voorstel het instrumentarium aanreiken voor een waarachtig sociaal huisvestingsbeleid. Ik dank dan ook de twee mede-indieners en het kabinet van de minister voor de waardevolle samenwerking. (*Applaus bij de SP, de CVP en AGALEV*)

De voorzitter : De heer Vermeiren heeft het woord.

De heer Francis Vermeiren : Mijnheer Timmermans, u hebt gedurende uw betoog voortdurend benadrukt dat wij een rookgordijn hebben opgetrokken om te vermijden dat over het decreet zou kunnen worden gestemd. U hebt niet betwist dat wij gedurende de discussies argumenten hebben aangehaald, waaraan u gevolg hebt gegeven door het voeren van uw amendementenslag. U hebt dus niet betwist dat er een inbreng van de VLD is geweest. U hebt niet betwist dat het studentenprotest er na de hoorzitting is gekomen. Dat wees er duidelijk op dat een nieuwe hoorzitting zich opdrong. U betwist toch niet dat, net nadat wij de zitting hadden verlaten, over dat zo belangrijke decreet met de vele goed doordachte amendementen werd gestemd. Er was toen nog een andere vergadering bezig, die slechts tien minuten heeft geduurd. Er werd in elk geval voor de middag over gestemd, want in de namiddag was er geen zitting meer. Het was twintig voor twaalf toen wij de zitting hebben verlaten. Om op de vergelijking met de trein terug te komen : wij zijn van de trein gestapt omdat hij stil stond en omdat hij voor ons niet ver genoeg ging.

De heer Jacques Timmermans : Mijnheer Vermeiren, ik wil betwisten dat wij hoorzitting na hoorzitting over hetzelfde onderwerp moesten organiseren. Na een hoorzitting waar iedereen zijn mening uitgebreid kon ventileren, waar men nota's kon nemen en waarna men zijn huiswerk kon maken, moet men dat huiswerk toch niet opnieuw voorleggen aan dezelfde mensen. Zo belandt men immers in een straatje zonder einde. Wij hebben onze ver-

Timmermans

antwoordelijkheid genomen en u hebt die ontvlucht.

De heer Francis Vermeiren : Er zijn er die hun huiswerk nooit goed maken.

De voorzitter : Mevrouw Dua heeft het woord.

Mevrouw Vera Dua : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, dit decreet plaatst onze fractie voor een dilemma. Er moet iets gebeuren om de bestaande wantoestanden in de kamerverhuur de wereld uit te helpen, maar de cruciale vraag is of dit decreet daarvoor de goede oplossing is.

Wij werden de laatste tijd gecontacteerd door verscheidene betrokken organisaties die ons waarschuwden voor de gevolgen op het terrein. Iedereen weet dat er enorm veel misbruiken zijn op de markt van de kamerverhuur. Kamers die meer lijken op hokken dan op leefruimtes, worden aan onvoorstelbare prijzen verhuurd, waarbij zelfs de meest elementaire veiligheidseisen met de voeten worden getreden, dit met alle mogelijke gevolgen. Dat is erg wanneer het gaat om studentenkamers, maar dat is dubbel zo erg wanneer het gaat om kamers die worden verhuurd aan mensen die tijdelijk of blijvend in de miserie zitten en niet op de gewone huurmarkt terecht kunnen. Studenten kunnen in het weekend immers nog naar huis om een comfortabel bad te nemen of om in normalere omstandigheden te eten en te leven. De kansarmen kunnen dit niet.

In de meeste steden zijn deze kansarmen dan ook de belangrijkste slachtoffers van het gebrek aan een sluitende en werkbare reglementering op het vlak van kamerverhuur. In ieder geval is verhuren van kamers in herenhuizen een erg lucratieve bezigheid. Ik geef u een paar cijfers. Waar een huis in een stad maximaal 30.000 frank per maand oplevert, volstaat het om die op te delen in kamers om tot een opbrengst van 70.000 frank en meer te komen, zonder bijkomende kosten. Zeer veel eigenaars hebben dit ondertussen ontdekt.

Dat is ook een van de redenen waarom bepaalde stadswijken aan het verkommeren zijn. Er wordt niet meer gerenoveerd en er worden geen investeringen meer gedaan. De eigenaar hoeft zijn huis alleen maar in kamers op te delen en het geld stroomt binnen. Hij krijgt zijn kamers zonder enig probleem verhuurd en hij hoeft aan bijna geen eisen te voldoen.

De heer Francis Vermeiren : Ik heb u in de commissie al gelijk gegeven en herhaaldelijk gezegd dat daartegen onvoorwaardelijk moet worden opgetreden. Ik begrijp dan ook niet waarom bepaalde steden en gemeenten niets ondernemen.

Mevrouw Vera Dua : Mijnheer Vermeiren, u zegt dat het hier gaat over 5 percent van de gevallen. Ik verzeker u dat het in Gent en in Antwerpen over 95 percent van de gevallen gaat. Men laat de huizen zoals ze zijn, men deelt ze op in kamers en men investeert niks. Dat brengt een slopende, maar zeer lucratieve verkommering van bepaalde stadsbuurten met zich mee.

Er moet dringend iets gebeuren, maar de vraag is op welke manier. Voor onze fractie is het helemaal niet evident dat deze problematiek volledig wordt losgekoppeld van de huurmarkt. De misbruiken in de kamerverhuur vind je ook terug op de rest van de huurmarkt. Probeer maar 'ns in een grote stad een betaalbare woning te vinden die beantwoordt aan bepaalde kwaliteitscriteria. Dat is onmogelijk ! De prijzen op de secundaire huurmarkt stijgen aan hetzelfde ritme als de graad van verwaarlozing van de huizen. De betrokken huurderscategorie staat machteloos omdat zij reeds onderaan de trap van de huurmarkt staat en geen alternatief heeft, tenzij de straat op trekken.

De recepten voor een globale aanpak van de hervorming van de secundaire huurmarkt zijn duidelijk. Ten eerste moeten voor alle woningen wettelijk minimale kwaliteitsnormen worden vastgelegd. Daarnaast moet de kwaliteit aan de huurprijs worden gekoppeld en daarnaast moeten er aparte criteria worden bepaald voor de kamerverhuur. Volgens deze logica moet er dus een Vlaamse Wooncode komen. De federale huurwet moet worden veranderd op het vlak van de koppeling van prijs en kwaliteit. In de Vlaamse Wooncode kan men dan een apart hoofdstuk wijden aan de kamerverhuur. Nu volgt men de tegenovergestelde richting : men keurt een vrij streng decreet over de kamerverhuur goed, en voor de rest wacht men af. Het is nog steeds wachten op de Vlaamse Wooncode en ook op federaal vlak is er geen politieke wil om de huurprijzen te reglementeren. Dit decreet zal dus maar een beperkt, hoewel belangrijk, deel van de huurmarkt aanpakken.

Ik ga niet in op de technische aspecten van de normen. Dat is reeds gebeurd in de commissie. Ik ben er wel van overtuigd dat, zelfs na de versoepeling die is doorgevoerd als gevolg van de reactie van bewoners- en studentengroeperingen, deze normen

Dua

vrij streng zijn. Op dit vlak heeft de heer Vermeiren gelijk.

Wat zullen nu de gevolgen zijn op het terrein? Misschien voeren de huiseigenaars belangrijke kwaliteitsverbeteringen door, maar dat zal dan ongetwijfeld leiden tot een verhoging van de huurprijzen, vermits er geen enkele prijsreglementering bestaat. Een belangrijk deel van het doelpubliek zal dus een alternatief moeten zoeken. Dit betekent dakloos worden of met een groep een verkrotte woning huren. Zo komt men natuurlijk van de regen in de drop.

Misschien loopt het echter allemaal niet zo een vaart, en blijft dit decreet dode letter. Ook dit gevaar is reëel. Het conformiteitsattest, het attest waarmee de overheid officieel verklaart dat een kamerwoning in overeenstemming is met de kwaliteitsvoorwaarden, is niet verplicht, dit in tegenstelling tot het vergunningensysteem. Deze achterpoort staat wagenwijd open. Zal de overheid optreden bij overtredingen? Een heel klein percentage van de kamers voldoet momenteel aan de normen van dit decreet. Iedereen is zich ervan bewust dat controle een gigantische inspanning zal vergen in de grootsteden. Ik vermoed dat geslepen huiseigenaars de kat uit de boom zullen kijken en afwachten of er ooit controle komt. We moeten afwachten hoe de huiseigenaars reageren: zullen ze investeren in kwaliteitsverbeteringen, gaan de huurprijzen heel sterk de hoogte in of zal er op het terrein weinig veranderen? We hebben heel wat vragen bij de praktische gevolgen van dit decreet en dat maakt het voor ons moeilijk om een eindbeoordeling uit te spreken.

Toch zullen we het decreet goedkeuren. Verschillende positieve punten van dit decreet hebben de doorslag gegeven. Het eerste punt is dat de overheid voor het eerst vrij streng normerend optreedt ten aanzien van de privé-huurmacht. Dat op zich kan al worden beschouwd als een kleine revolutie. Zowel de liberalen als de christen-democraten voelden in het verleden een grote weerstand tegen het ingrijpen van de overheid in de privé-huurmacht. Men opteerde er altijd voor om de heilige mechanismen van de vrije markt ongestoord te laten spelen. Dit decreet brengt hierin een belangrijke verandering.

Een tweede reden is dat er op een goede manier werd samengewerkt. Verschillende amendementen van onze fractie werden goedgekeurd, iets dat niet zo evident is. Verschillende essentiële aanpassingen

werden toegevoegd. Zo werd in het decreet opgenomen dat wanneer huurders hun kamer niet meer kunnen bewonen omdat ze niet voldoet aan de normen van het decreet, de burgemeester voor andere huisvesting instaat. Dit is een soort vangnet om te vermijden dat de huurder de dupe wordt van misbruiken. Een tweede voorbeeld betreft het gemeentelijk strenger maken van de normen door het opstellen van verordeningen met als enig doel het weren van kansarmen uit de gemeente. Dit werd opgevangen door een verplichte voorlegging aan de minister. Ik verwijs hierbij naar het voorbeeld van Sint-Gillis waar men tengevolge van een strenge gemeentelijke reglementering een verhuisbeweging van kansarmen vaststelde naar Molenbeek. Ook werden op ons voorstel de belangenorganisaties van huurders en studenten erkend als volwaardige partners die klacht kunnen neerleggen in geval van misbruik. Ten slotte werd ons amendement aanvaard waardoor officiële richthuurprijzen werden vastgelegd, die door de eigenaar in het conformiteitsattest duidelijk zichtbaar moeten worden opgehangen zodat elke kandidaat-huurder kan zien wat de normale prijs is van de te huur gestelde kamer. Dit is uiteraard nog geen reglementering van de huurprijs, maar het zal de eigenaar ertoe aansporen om geen buitenissige prijzen te vragen. De huurder zal ook de echte huisjesmelkers makkelijker kunnen opsporen. Dit is alles wat Vlaanderen kan doen op dit terrein, de rest behoort tot de bevoegdheid van de federale overheid. Ik heb gehoord op de radio dat de minister dit ook zal opnemen in de Vlaamse Wooncode. Dit verheugt ons.

Het decreet is een eerste, maar zeker geen volmaakte stap in de goede richting. Politiek lijkt het op een algemene repetitie voor de Vlaamse Wooncode. De manier waarop de totstandkoming is verlopen, opent perspectieven voor de toekomst. De gevolgen van dit decreet zullen van nabij in de praktijk moeten worden gevolgd, zodat er kan worden ingegrepen bij ongewilde neveneffecten. Hier is een belangrijke taak weggelegd voor de sociale huisvestingsmaatschappijen, die zich in de toekomst meer moeten toeleggen op huisvesting voor alleenstaanden. Men is nog teveel toegespitst op het klassieke gezin, terwijl het aantal alleenstaande kansarmen steeds toeneemt. Dat zal de spanning op de markt van kamerverhuur doen afnemen. Misschien komt er dan ook meer prijsbeheersing.

Ten slotte wil ik nog het volgende benadrukken. Als men als einddoel wil bereiken dat alle mensen – en in de eerste plaats die met een laag inkomen – kunnen beschikken over een betaalbare en goede woning, zal het nodig zijn dat er op het fede-

Dua

rale niveau eindelijk een koppeling komt tussen de kwaliteit en de prijs van een huurwoning. Zolang dit niet gebeurt, is het dweilen met de kraan open. Ik denk dat de meeste commissieleden zich hiervan bewust zijn. Als we dit decreet vandaag goedkeuren, dan is dat niet omdat het volgens ons de oplossing is voor alle problemen op de huurmarkt, maar wel omdat het een eerste aanzet is. Hopelijk werkt die inspirerend voor verdere en meer fundamentele initiatieven. (*Applaus bij AGALEV, de SP en de CVP*)

De voorzitter : De heer Decaluwé heeft het woord.

De heer Carl Decaluwé (*Op de tribune*) : Mijnheer de minister, mijnheer de voorzitter, collega's, ik wil op mijn beurt de verslaggever feliciteren, die deze moeilijke debatten in de commissie en de hoorzittingen accuraat heeft samengevat.

Kamerbewoners vormen een vergeten groep. In een rondetafelgesprek dat werd gepubliceerd in het informatieblad van het opbouwwerk in Limburg, stelde een van de bewoners dat politici niet wakker liggen van deze problematiek. Als indieners van het voorstel van decreet bewijzen we dat we hier zeker wel aandacht voor hebben.

Met dit decreet willen we immers het wonen op kamers uit de sfeer halen van de illegaliteit, de huisjesmelkerij en de criminaliteit, waarbij de bewoners als individu over het hoofd worden gezien. Achter de muren van deze kamers en logementshuizen gaan vaak verhalen schuil over miserie, familiedrama's of het noodlot. Mensen gaan immers niet uit enthousiasme op kamers wonen. Zij worden er meestal toe gedwongen door de omstandigheden. Met dit voorstel van decreet proberen wij aan iedere kamerbewoner het nodige minimale comfort te geven : stromend water, elektriciteit, een minimale oppervlakte en dit alles tegen een rechtvaardige prijs.

Spijtig genoeg kunnen we omwille van de staats-hervorming en de problematiek van de bevoegdheden niet rechtstreeks ingrijpen in de prijs. Voor vele eigenaars en verhuurders is kamerverhuur immers big business, waarbij winsten worden gemaakt die onze oren doen tuiten. Straks vermeld ik een concreet voorbeeld. Daensachtige toestanden moeten in elk geval verdwijnen. Uit het verslag en uit de toelichtingen van de heren Olivier en Timmermans is gebleken dat wij met dit voorstel van decreet zeker niet over één nacht ijs zijn gegaan.

Het profiel van de kamerbewoner is intussen grosso modo bekend. Het gaat meestal om alleenstaande mannen of vrouwen die een opeenstapeling van problemen hebben gekend op het vlak van relaties, financiën, psyche of job. Ik wil ook de jongeren niet vergeten die bij het bereiken van de meerderjarigheid alleen willen gaan wonen of daar vaak toe worden gedwongen. De constante binnen die doelgroep is meestal werkloosheid en een beperkt inkomen. Het grootste deel van dat beperkte inkomen vloeit naar de huurprijs, waardoor men terecht komt in de vicieuze cirkel van de armoede.

In het parlement werd op basis van het regeerakkoord al verschillende keren gedebatteerd over een geïntegreerd kansarmoedebeleid, dat sterk werd geconcretiseerd in het Sociaal Impulsfonds. Ik doe daarom ook een oproep aan de minister en de gemeentebesturen om de problematiek van de kamerbewoners te integreren in de SIF-plannen en erover te waken dat dit effectief gebeurt.

Aan de eigenaars moet men een positieve boodschap geven via een efficiënte en actieve informatiepolitiek. De gemeenten kunnen infosessies organiseren over hoe het decreet en de modaliteiten in elkaar zitten en over welke tussenkomsten men kan bekomen voor verbouwingen. Ik pleit voor een actieve informatiepolitiek. De huisvestingsambtenaren moeten het terrein verkennen. Ze moeten naar de mensen toe gaan en ze informeren. U zegt misschien dat dit utopisch is. Dat is echter niet zo. Ik kan een aantal voorbeelden geven die aantonen dat dit vandaag reeds in de praktijk wordt gebracht. Ik verwijs in dat verband naar de huisvestingsdienst en de huisvestingsambtenaren van Kortrijk.

De kamers moeten binnen een termijn van een jaar na de inwerkingtreding van het decreet, op 1 september 1998, zijn aangepast. Dat betekent dat de eigenaars tot 1 september 1999 de tijd hebben om aan een aantal vereisten tegemoet te komen. We hebben het dus over een overgangperiode van 2,5 jaar, waarbij ik het niet heb over de minimale oppervlakte van de studentenkamers.

Het decreet op het kamerverhuur moet de lat in Vlaanderen overal gelijk leggen. Dat was overigens een van de uitgangspunten van de initiatiefnemers. Vele gemeenten hebben immers reeds zelf reglementen uitgewerkt, met vaak soortgelijke maar ook met verschillende modaliteiten. Het decreet voorziet ook dat de gemeenten via eigen gemeentelijke verordeningen strengere eisen kunnen uitvaardigen. Deze gemeentelijke verordeningen moeten wel ter bekrachtiging worden voorgelegd

Decaluwé

aan de Vlaamse regering. De commissieleden hebben dat niet voorgesteld om als Vlaamse overheid te kunnen ingrijpen op het gemeentelijke bestuursniveau. Wij willen enkel voorkomen dat bepaalde gemeentebesturen onredelijke modaliteiten opleggen, om zo een verjaagbeleid ten aanzien van zogenaamde probleembewoners te ontwikkelen. Wij willen niet dat duizenden probleembewoners worden verdreven en van de ene naar de andere gemeente worden gestuurd.

Met enige ontzetting heb ik het editoriaal van het laatste nummer van het tijdschrift van het Eigenaarssyndicaat gelezen. Ook de heer Vermeiren heeft daarnaar verwezen. In dat editoriaal wordt geponeerd dat de huurmarkt voor kamers wordt verstoord door professionele huisjesmelkers, die 5 procent van de verhuurders vertegenwoordigen. Dat cijfer lijkt mij een onderschatting van de werkelijkheid. Deze editorialist stelt ook dat deze professionele huisjesmelkers meestal buitenlanders zijn die hun landgenoten op schandalige wijze uitsluiten. De auteur van dit artikel zegt terecht dat er moet worden gereageerd tegen deze wanpraktijken, maar door de schuld eenzijdig in de schoenen van buitenlanders te schuiven, vervalt hij mijns inziens in een echte Vlaams Blokdemagogie.

De indieners van het decreet krijgen van de editorialist ook nog het verwijt dat wij ervoor zorgen dat kamers gratis ter beschikking zullen worden gesteld. Dat staat letterlijk te lezen. Welnu, ik vind dat geenszins in het decreet terug. We willen wel dat de huisjesmelkers definitief uit de sector verdwijnen, en dat iedere kamer die wordt bewoond het nodige basiscomfort heeft. Het is de bedoeling om aan de hand van een richtprijs, die vermeld wordt in het conformiteitsattest, een vorm van prijs/kwaliteitsverhouding in te voeren. Het is niet de bedoeling te bepalen wat wel of niet kan, maar het is wel de bedoeling dat huurders aan de hand van het conformiteitsattest een idee krijgen van de waarde van die kamer. De eigenaar en de huurder sluiten vervolgens zelf een overeenkomst af en in dat huurcontract bepalen zij zelf wat ze willen.

Tijdens het debat werd ook gesproken over de problematiek der minimale oppervlakte. Een minimale oppervlakte van 12 vierkante meter zou volgens sommigen te veel zijn. Wat stellen die 12 vierkante meter voor, collega's ? Dat is een rechthoek van 4 meter bij 3 meter. Een kast, een klein bed, een tafel en een stoel vertegenwoordigen ongeveer 5 tot 6 vierkante meter. Er blijft dus ongeveer 6 vierkante meter bewegingsruimte over. Diegenen die bewe-

ren dat dit teveel is, weten niet waarover zij praten. Ik heb in het verleden tientallen soortgelijke kamers bezocht.

Vandaar dat we in dit decreet duidelijk vermelden dat hier nog 3 vierkante meter moet worden toegevoegd voor kookgelegenheid, bad of stortbad. Dat zijn toch geen spectaculaire cijfers ? Uit recente enquêtes blijkt trouwens dat de gemiddelde woonoppervlakte van de Vlaming momenteel 33 vierkante meter bedraagt. We spreken dus zeker niet over overdreven normen. Vanuit het Vlaams Overleg Bewonersbelangen vroeg men 21 vierkante meter. Deze norm nu al invoeren zou wellicht echter een aantal marktverstoringen teweegbrengen.

In de krant heb ik iets gelezen over de specifieke Gentse situatie. VLD-schepen Van Rouveroy zegt dat men in het voorjaar van 1997 in de stad Gent tot een bouwreglementering zal komen om een minimale oppervlakte op te leggen van 20 vierkante meter. *(Opmerking van de heer André Denys)*

Mijnheer Denys, we hebben die discussie over die vierkante meter gedeeltelijk in de commissie gevoerd. De heer Vermeiren heeft geprobeerd om daar een parodie van te maken. Hij stelde dat die minimale normen van 20 of 21 vierkante meter veel te hoog waren en maakte een vergelijking met zijn eigen gemeente, Zaventem. Hij heeft het voorbeeld gegeven van stewardessen die tussen twee vluchten gedurende een zeer korte periode uitrusten. Mijnheer Vermeiren, in deze discussie gaat het niet over stewardessen. Het gaat over mensen die echt in deze kamers wonen.

De voorzitter : De heer Vermeiren heeft het woord.

De heer Francis Vermeiren : Mijnheer Decaluwé, ik ga niet akkoord met wat u nu zegt. U maakt er een parodie van. Ik heb in werkelijkheid het volgende gezegd : in mijn gemeente worden honderden kamers gehuurd wegens beroepsverplichtingen. Dat hebben wij als voorbeeld gegeven. Mijnheer Timmermans was toen zeer geïnteresseerd in deze problematiek en heeft toen onmiddellijk gereageerd. Die discussie ligt trouwens aan de basis van een amendement dat hij heeft ingediend. U mag mijn woorden niet verdraaien.

De heer Carl Decaluwé : Mijnheer Vermeiren, ik wil alleen maar aantonen dat de VLD met twee verschillende stemmen spreekt.

De voorzitter : De heer Denys heeft het woord.

De heer André Denys : Mijnheer Decaluwé, als de heer Van Rouveroij in Gent andere normen naar voren schuift dan deze die de heer Vermeiren hier naar voren heeft gebracht, betekent dit dan dat de VLD met twee stemmen spreekt ? Uiteraard niet. De VLD pleit ervoor dat in deze problematiek rekening wordt gehouden met de subsidiariteit van steden en gemeenten. We pleiten ervoor dat men dit niet op centraal niveau regelt. Onze mening is dat dit behoort tot de autonomie van de steden en de gemeenten. Als de heer Van Rouveroij voor de stad Gent andere eisen stelt, leg ik me daarbij neer. Hij kan dat immers veel beter beoordelen dan wij hier in Brussel. Wij klagen precies aan dat we te veel willen regelen vanuit Brussel. De VLD wil meer autonomie geven aan de steden en de gemeenten. Dit decreet gaat hier regelrecht tegenin.

De voorzitter : Minister Peeters heeft het woord.

Minister Leo Peeters : We hebben gedurende een lange periode over dit voorstel van decreet onderhandeld. We hebben er ook hoorzittingen over georganiseerd. Ook de steden Gent, Leuven en Antwerpen werden tijdens deze hoorzittingen aan het woord gelaten. Ze hebben dus hun opvattingen naar voren kunnen brengen. Het is dan ook heel eigenaardig dat hier blijkbaar een ander debat wordt gevoerd. De steden Gent, Leuven en Antwerpen waren immers vragende partij voor zo'n decretale regeling, omdat de afdwingbaarheid ervan hoger ligt dan voor gemeentelijke reglementen, die slechts beperkte strafsancities kunnen opleggen. Het probleem van de steden Gent, Leuven en Antwerpen was juist dat ze op dit moment in onvoldoende mate kunnen optreden. Wat hier nu wordt gezegd, staat dus in schril contrast met wat tijdens de hoorzittingen werd gezegd.

De voorzitter : De heer Timmermans heeft het woord.

De heer Jacques Timmermans : Mijnheer Denys, de gemeentebesturen van specifieke universiteitssteden waren vragende partij voor een dergelijke regeling. Bovendien behouden de gemeenten hun autonomie. Zij kunnen namelijk een aanvullende reglementering uitwerken. De heer Van Rouveroij meent overigens dat onze normen te laks zijn. Voor hem is 20 vierkante meter een minimum.

De voorzitter : De heer Denys heeft het woord.

De heer André Denys : Mijnheer de voorzitter, ik ben het eens met de regeling die de heer Van Rouveroij heeft uitgewerkt voor Gent. Ik ben het even-

wel niet eens met zijn vraag om een algemene regeling. Het centrale parlement moet bepaalde verantwoordelijkheden overlaten aan de steden en de gemeenten. Dit kan inderdaad leiden tot verscheidenheid, aangezien alle steden en gemeenten niet dezelfde samenstelling hebben.

De voorzitter : Mevrouw Maes heeft het woord.

Mevrouw Nelly Maes : Mijnheer de voorzitter, de gemeenten hebben herhaaldelijk reglementen goedgekeurd die daarna zonder meer werden verbroken. Is dit dan respect voor hun autonomie ? Ik vraag me overigens af wie de 30.000 kamers in Gent zal controleren. Ik vrees dat een aantal eigenaars geen conformiteitsattest zullen aanvragen.

De voorzitter : De heer Denys heeft het woord.

De heer André Denys : Mijnheer de voorzitter, we moeten ervoor zorgen dat de gemeentelijke reglementering niet wordt verbroken.

De voorzitter : De heer Decaluwé heeft het woord.

De heer Carl Decaluwé : Mijnheer de voorzitter, aan de hand van het voorbeeld van de 20 vierkante meter wilde ik aantonen dat wij wel degelijk een reglementering kunnen opleggen aan de gemeenten zonder hun autonomie in het gedrang te brengen. We moeten er evenwel voor zorgen dat de gemeenten deze reglementering niet gebruiken om bepaalde bewoners naar aanpalende gemeenten te verbannen.

Mijnheer de voorzitter, ik heb reeds het voorbeeld aangehaald van de hoge rendementen. Ik ben het eens met wat mevrouw Dua zegt over de problematiek van de herenwoningen en de oude panden. Met enkele gyprocplaten installeren sommige eigenaars in hun oude, afgeschreven herenwoningen, herenhuizen of kleine panden, inderdaad vaak zes à tien kamers. Dergelijke kamers worden verhuurd aan 8.000 tot 10.000 frank per maand. Bovendien worden deze huurgelden meestal via de plaatselijke huurtoelage betaald door de OCMW's. In dit concrete voorbeeld bedroeg de jaarlijkse huuropbrengst 1,2 miljoen frank, dit voor een investering van 5 miljoen frank. Dergelijke misbruiken kunnen wij in Vlaanderen niet langer toestaan. Dat zijn buitensporige rendementen. Dit moet verdwijnen in Vlaanderen. Tegelijkertijd wordt aan de eigenaars die hun kamers aan de reglementering willen aanpassen een perspectief geboden, ook inzake de rechtszekerheid. Ik ben er immers van overtuigd dat het grootste deel van de eigenaars ook conform de reglementen tracht te werken : het zijn niet alle-

Decaluwé

maal huisjesmelkers. Tevens meen ik dat de overgangperiode voor de aanpassing voldoende ruim is. Een aantal kosten zijn immers minimaal. Wanneer we het hebben over de raamoppervlakte van één vierkante meter – eenvoudigweg het plaatsen van een Velux in een dak – dan zijn dat geen spectaculaire kosten. Dat geldt eveneens voor het plaatsen van een bijkomend, tweede stortbad of toilet in bepaalde logementshuizen of kamerwoningen. In vergelijking met het daarnet aangehaalde voorbeeld van het hoge rendement is het bedrag waarvan dan sprake is, niet eens zo hoog.

Ik geef grif toe dat we met dit amendement van mevrouw Dua tot op de grens gaan. Mijnheer de minister, misschien is het goed om er bij de minister van Justitie te blijven op aandringen dat ook inzake de prijs/kwaliteitsverhouding een optimale prijszetting moet worden gevonden. Op die manier kunnen deze buitensporige huurprijzen uit de wereld worden geholpen. Wordt dit op die manier verwezenlijkt, dan zijn we ervan overtuigd dat de kamerbewoners de volgende winter met meer comfort zullen doorbrengen. Dat is misschien toch wel een belangrijk lichtpunt voor de kansarmen. (*Applaus bij de CVP en de SP*)

De voorzitter : Minister Peeters heeft het woord.

Minister Leo Peeters (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, dames en heren, naar aanleiding van dit parlementaire initiatief wil ik verklaren dat het toch wel goed was dat ik heb aangedrongen op de totstandkoming, samen met de heren Timmermans en Decaluwé, van één globaal, volwaardig decreet inzake het kamerwonen. Zoals reeds gezegd, regelen we met dit decreet niet alles, maar toch een heel belangrijk segment, namelijk datgene waarmee de kansarmen worden geconfronteerd, zodat zij die precies de minste mogelijkheden hebben, zullen worden beschermd. Veel zal afhankelijk zijn van de vraag of we de reglementering die we nu invoeren, op het terrein kunnen waarmaken. Alleszins hebben we getracht er geen bureaucratische regeling van te maken : we hebben niet gekozen voor de vergunningsplicht, wel voor het conformiteitsattest. Dit laatste kan een heel grote bescherming betekenen voor wie huurt. De huurder kan immers zelf of via derden een aantal zaken afdwingen, desnoods voor een rechtbank.

We zullen veel aandacht moeten besteden aan de mogelijke gevolgen van deze regeling en we moeten nagaan of men geen alternatieven in de sociale huisvesting moet creëren en of er geen verdringing

ontstaat naar andere marktsegmenten. Vooral dat zal een belangrijke doelstelling zijn van het beleid. Wat dat betreft, kan ik verklaren dat de regering het voorontwerp van de Vlaamse Wooncode heeft goedgekeurd. Momenteel ligt dit ter advies voor bij de SERV, waarna de Raad van State het zal bekijken. We vermoeden dat we dit in de loop van de maand maart grondig zullen kunnen bespreken in de commissie. Dit decreet sluit dus volledig aan bij wat we in de wooncode vooropstellen : een kwaliteitsverbetering van de woningen.

In afwachting van de wooncode reglementeren we toch al twee belangrijke zaken. In eerste instantie is er het geheel van leegstand en verwaarlozing, waaromtrent een afzonderlijke decretale regeling bestaat : in dit domein hebben we een kwaliteitsnormering van openbare orde ingevoerd. Gemeenten en steden kunnen hierin een niet onbelangrijke steun vinden. Vervolgens is er dan de voorliggende regeling omtrent het kamerverhuren.

De overkoepelende regeling zullen we dan doorvoeren via deze Vlaamse Wooncode. Dit betekent dat we over de globale regeling op het vlak van wonen in Vlaanderen zullen beschikken tegen Pasen of tegen de zomer. We zullen zien hoe snel eraan kan worden gewerkt. Dat is de uitdaging waarvoor we staan.

Dit was inderdaad een heel goede repetitie, mevrouw Dua. Ik wil u hierbij ook danken voor uw inbreng bij de bespreking van dit decreet en voor uw mede-amendering. Een heel belangrijk aspect is hierbij de hele problematiek rond het feit dat de federale overheid bevoegd is. De heer Decaluwé heeft al aangegeven dat de federale overheid bevoegd blijft voor het bepalen van de huurprijzen. Wij kunnen ondertussen enkel een aantal zaken in verband met kwaliteit regelen. Via die righthuurprijzen kunnen we de huurders een deel in handen geven. We zullen nu via uitvoeringsbesluiten richtinggevende prijsbepalende factoren vastleggen.

Laat me tot slot ook nog zeggen dat wij veel belang zullen hechten aan de bijhorende informatie. Een aantal collega's stipten aan dat we dit op het terrein moeten kunnen waarmaken. We zullen voor de studentenpopulatie werken met een brochure die hen kan worden overhandigd bij de inschrijving. Deze brochure informeert de studenten over de inhoud van het decreet en hun rechten en mogelijkheden.

Het is op dit moment ook een beetje zoeken naar de manier waarop we de doelgroep kunnen vinden. Deze doelgroep bestaat grotendeels uit kansarmen

Peeters

en mensen die het erg moeilijk hebben, dus mensen die ook minder in contact komen met de media. We zoeken naar mogelijkheden om deze doelgroep te bereiken en om terzake informatief sterk te werken. We zullen daarbij een aantal instanties, zoals onder meer gemeenten, OCMW's, sociale verhuurkantoren en huurdersbonden, kunnen inschakelen.

Het verheugt me dat ik hieraan heb kunnen meewerken. Ik mag wel zeggen dat dit een voorbeeld is van een perfect samenspel tussen regering en parlementair initiatief, waaraan ik prioriteit heb gegeven en dat absoluut een kans moest krijgen. De regering zit op dezelfde golflengte. Het is toch wel de verdienste van de initiatiefnemers om dit mee op gang te hebben gebracht. Het is mooi dat we op deze manier een reglementering tot stand brengen die heel veel mensen die daar heel veel behoefte aan hebben, zal kunnen ondersteunen. (*Applaus bij de CVP, de SP en AGALEV*)

De voorzitter : Vraagt nog iemand het woord ?
(*Neen*)

De algemene bespreking is gesloten.

Artikelsgewijze bespreking

De voorzitter : Dames en heren, aan de orde is de artikelsgewijze bespreking van het voorstel van decreet van de heren Olivier, Timmermans en Decaluwé c.s. houdende de kwaliteits- en veiligheidsnormen voor kamers en studentenkamers.

De door de commissie aangenomen tekst wordt als basis voor de bespreking genomen.

TITEL I

Algemene bepalingen

Artikel 1

Dit decreet regelt een gewestaangelegenheid.

– *Aangenomen.*

Artikel 2

In dit decreet wordt verstaan onder:

1° decreet op de heffing ter bestrijding van leegstand en verkrotting : hoofdstuk VIII, afdeling 2 van het decreet van 22 december 1995 houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 1996 ;

2° huurder van een kamer : elkeen die, in welke hoedanigheid of vorm of onder welke benaming ook, hetzij uitsluitend voor zichzelf, hetzij in gemeenschap met andere bewoners, het genot krijgt over een kamer zonder daarvan eigenaar, mede-eigenaar, vruchtgebruiker, erfpachter of opstalhouder te zijn ;

3° kamer : elk vertrek in een kamerwoning dat bestemd is of dienst doet als huisvesting voor één of meerdere huurders en niet valt onder de definitie, vermeld onder punt 7 ;

4° kamerwoning : elk gebouw dat bestaat uit één of meer te huur gestelde of verhuurde kamers en, desgevallend, gemeenschappelijke ruimtes en niet valt onder de definities, vermeld onder punten 5 of 6 ;

5° studentenhuus : elk gebouw of deel van een gebouw waarin één of meer kamers worden te huur gesteld of verhuurd aan een of meer studenten, met inbegrip van de gemeenschappelijke ruimtes ;

6° studentengemeenschapshuus : elk gebouw of deel van een gebouw dat door een of meer personen integraal wordt gehuurd en (onder)verhuurd aan een of meer studenten ;

7° studentenkamer : elke individuele kamer in een studenten- of studentengemeenschapshuus ;

8° gemeenschappelijke ruimte : deel van de kamerwoning of van het studenten- of studentengemeenschapshuus aangewend als zitplaats en/of keuken met inbegrip van de interne circulatieruimte en de eventuele sanitaire voorzieningen ;

9° verhuren van een kamer of studentenkamer : de terbeschikkingstelling, in welke vorm of onder welke benaming ook, van een kamer of studentenkamer in een kamerwoning, studentenhuus of studentengemeenschapshuus aan een huurder, ongeacht of dit gebeurt samen of gelijktijdig met de terbeschikkingstelling in welke vorm of onder welke benaming ook, van

- a) meubels voor de kamer ;
- b) gemeenschappelijke ruimtes ;

10° verhuurder : elke natuurlijke persoon of rechtspersoon die als eigenaar, mede-eigenaar, vruchtge-

Voorzitter

bruiker, erfpachter, opstalhouder of lasthebber een kamerwoning of kamer, en studenten- of studentengemeenschapshuis of studentenkamer verhuurt of ter beschikking stelt tegen betaling of om niet ;

11° student : ieder persoon die voor een opleiding ingeschreven is aan een onderwijsinstelling.

– *Aangenomen.*

Artikel 3

Dit decreet is niet van toepassing op :

– studentenkamers en studentenhuizen die op de datum van inwerkingtreding van dit decreet door onderwijsinstellingen werden gerealiseerd als sociale voorzieningen voor studenten met behulp van sociale toelagen van de Vlaamse Gemeenschap ;

– de gebouwen waarvoor bij wet, decreet of besluit specifieke veiligheids- en/of kwaliteitsnormen werden vastgelegd.

– *Aangenomen.*

TITEL II**Veiligheids- en kwaliteitsnormen****HOOFDSTUK I****Gemeenschappelijke normen voor kamers en studentenkamers****Artikel 4**

Een kamer of studentenkamer die te huur wordt gesteld of verhuurd, moet voldoen aan de volgende elementaire kwaliteits- en veiligheidsnormen, die door de Vlaamse regering nader worden vastgesteld :

1° de kamer of studentenkamer heeft een minimale hoogte tussen vloer en plafond van twee meter twintig centimeter. Het plafond mag zich in geen geval bevinden op minder dan een meter boven het maaiveld ;

2° de kamer of studentenkamer beschikt over voldoende verlichtings- en verluchtingsmogelijkheden. De kamer of studentenkamer moet rechtstreeks licht en buitenlucht ontvangen door tenminste één te openen verticaal venster of tenminste één te openen dakvenster. De onderkant van het raam mag zich op ten hoogste één meter twintig boven de vloer bevinden. De oppervlakte van alle vensters mag niet minder bedragen dan 1 m². De breedte en de hoogte van elk afzonderlijk venster of dakvenster mag niet minder bedragen dan 0,5 meter.

3° de kamer of studentenkamer beschikt over een wastafel met stromend water, afvoerinrichting en reukafsnijder en beschikt over een aansluiting op het elektriciteitsnet ;

4° de kamer of studentenkamer beschikt over voldoende en veilige verwarming of de nodige toe- en afvoerkanalen. Als verwarmingsbronnen komen enkel in aanmerking : centrale verwarming, elektrische toestellen en luchtdichte gastoestellen met schoorsteen- of gevelafvoer ;

5° de kamer of studentenkamer is zodanig gelegen en ingericht dat het respect voor de individuele levenssfeer wordt gewaarborgd. De kamer of studentenkamer moet rechtstreeks toegankelijk zijn en niet via een andere kamer of studentenkamer ;

6° een kamerwoning, studenten- of studentengemeenschapshuis beschikt, per groep of deel van een groep van zes bewoners of studenten over een w.c. met waterspoeling en reukafsnijder ;

7° iedere kamerwoning, ieder studenten- of studentengemeenschapshuis moet beschikken over een ruimte voor het onderhoudsmateriaal.

De kamer of studentenkamer moet voldoen aan alle vereisten inzake brandveiligheid.

– *Aangenomen.*

Artikel 5

De Vlaamse regering stelt richtprijzen op voor verhuur van kamers in kamerwoningen, studentenhuizen en studentengemeenschapshuizen, rekening houdend met kwaliteit, oppervlakte, voorzieningen en locatie.

– *Aangenomen.*

Voorzitter

HOOFDSTUK II

Specifieke normen voor kamers

Artikel 6

Een kamer waarin geen kookmogelijkheden, noch een bad of stortbad aanwezig zijn, heeft een oppervlakte van ten minste 12 m² wanneer ze wordt bewoond door één persoon. Deze oppervlakte wordt verhoogd met 6 m² per bijkomende bewoner.

De huurders van de in het eerste lid bedoeld kamers, beschikken in de gemeenschappelijk ruimtes over kookmogelijkheden en een bad of een stortbad in een door de Vlaamse regering vast te stellen verhouding tot het aantal kamers in de kamerwoning. De Vlaamse regering stelt de normen vast waaraan deze voorzieningen en de gemeenschappelijke ruimte moeten voldoen.

– *Aangenomen.*

Artikel 7

Bij gebrek aan de in artikel 6 bedoelde kookmogelijkheden en een bad of stortbad in de gemeenschappelijke ruimtes, dienen deze voorzieningen aanwezig te zijn in de kamer. De in artikel 6 vermelde minimale oppervlakte wordt in dit geval telkens verhoogd met 3 m².

– *Aangenomen.*

HOOFDSTUK III

Specifieke normen voor studentenkamers

Artikel 8

§ 1. De studentenkamer die na de inwerkingtreding van dit decreet wordt gebouwd of wordt gerealiseerd na vernieuwbouw of door omvorming van een woning in een studentenhuis of studentengemeenschapshuis heeft een oppervlakte van ten minste 12 m².

Onverminderd de toepassing van het derde lid, mag voor de studentenkamer die voor de inwerkingtreding van dit decreet werd gebouwd of werd

gerealiseerd na vernieuwbouw of door omvorming van een woning in een studentenhuis of studentengemeenschapshuis overeenkomstig de geldende bepalingen inzake ruimtelijke ordening en stedenbouw, gedurende een periode van tien jaar na de inwerkingtreding van dit decreet de afgifte van een conformiteitsattest niet worden geweigerd op grond van de in het voorgaande lid bepaalde oppervlakenorm, wanneer de studentenkamer een oppervlakte heeft van ten minste 9 m².

Een studentenkamer waarvoor geen conformiteitsattest werd aangevraagd binnen een termijn van 3 jaar na de inwerkingtreding van dit decreet wordt gelijkgesteld met een studentenkamer, bedoeld in het eerste lid.

§ 2. Ieder studenten- of studentengemeenschapshuis moet beschikken over een gemeenschappelijke ruimte. Wanneer de gemeenschappelijke ruimte wordt aangewend als keuken, moet de oppervlakte ervan minstens anderhalve vierkante meter per studentenkamer bedragen, zonder minder te mogen bedragen dan 6 m². De vrije hoogte tussen plafond en vloer moet minstens twee meter twintig centimeter bedragen.

§ 3. Ieder studenten- of studentengemeenschapshuis moet beschikken over een ruimte voor de berging van evenveel fietsen als er studentenkamers zijn.

§ 4. Ieder studenten- of studentengemeenschapshuis moet per groep of deel van een groep van zes studenten beschikken over een bad of stortbad.

– *Aangenomen.*

HOOFDSTUK IV

Aanvullende gemeentelijke normen

Artikel 9

De gemeente kan bij verordening van de gemeenteraad strengere veiligheids- en kwaliteitsnormen voor kamers en kamerwoningen of studentenkamers en studenten- en studentengemeenschapshuizen opleggen en het te huur stellen of het verhuren van kamers met het oog op de naleving van deze normen aan een voorafgaande vergunning onderwerpen.

Na goedkeuring in de gemeenteraad wordt de gemeentelijke verordening ter bekrachtiging voor-

Voorzitter

gelegd aan de Vlaamse regering. De verordening geldt vanaf de bekrachtiging en tot deze herzien of vervangen wordt met toepassing van dezelfde procedure.

– *Aangenomen.*

TITEL III

Het conformiteitsattest

HOOFDSTUK I

Toekenning

Artikel 10

§ 1. De conformiteit van de kamerwoning en van elke kamer afzonderlijk met de, in artikelen 4, 6 en 7 gestelde normen en de conformiteit van de studenten- of studentengemeenschapshuizen en van elke studentenkamer afzonderlijk met aan de in artikelen 4 en 8 gestelde normen, wordt vastgesteld in een conformiteitsattest, waarvan het model wordt vastgelegd door de Vlaamse regering. Het conformiteitsattest voor kamerwoningen bepaalt het maximum aantal bewoners ; het conformiteitsattest voor studenten- of studentengemeenschapshuizen bepaalt het maximum aantal studenten. Het conformiteitsattest vermeldt tevens het maximum aantal toegelaten bewoners per kamer of studentenkamer.

Het conformiteitsattest vermeldt tevens de richtuurprijs.

§ 2. Een afschrift van het attest moet op een zichtbare plaats in de kamerwoning of kamer of in het studenten- of studentengemeenschapshuis of studentenkamer worden aangebracht.

– *Aangenomen.*

Artikel 11

De verhuurder vraagt het conformiteitsattest aan bij het College van burgemeester en schepenen van de gemeente waar de kamerwoning, het studenten- of studentengemeenschapshuis is gelegen.

Het College van burgemeester en schepenen beslist, na een conformiteitsonderzoek, binnen een termijn van 90 dagen volgend op de datum van de aanvraag, over de aflevering van het conformiteitsattest. Bij ontstentenis van een beslissing binnen de gestelde termijn wordt de aanvrager een conformiteitsattest verleend met de vermelding "impliciete inwilliging".

De Vlaamse regering stelt de nadere regelen vast voor het conformiteitsonderzoek.

De Vlaamse regering stelt de vergoeding vast die voor de afgifte van het conformiteitsattest kan worden gevraagd.

– *Aangenomen.*

Artikel 12

Als het College van burgemeester en schepenen de uitreiking van een conformiteitsattest weigert, kan de verhuurder daartegen beroep aantekenen bij de Bestendige Deputatie binnen dertig dagen na ontvangst van de weigering. De Bestendige Deputatie spreekt zich uit binnen een termijn van zestig dagen na het aantekenen van het beroep. Wanneer het beroep wordt ingewilligd, verleent het College van Burgemeester en Schepenen een conformiteitsattest.

Op dit artikel is er een amendement van mevrouw Dua dat luidt als volgt :

Artikel 12

De tweede zin vervangen door wat volgt :

"De Bestendige Deputatie spreekt zich uit binnen een termijn van zestig dagen na het aantekenen van het beroep. Wanneer het beroep wordt ingewilligd, verleent het College van Burgemeester en Schepenen een conformiteitsattest."

De stemmingen over het amendement en het artikel worden aangehouden.

Mevrouw Dua heeft het woord.

Mevrouw Vera Dua : Ik heb een amendement ingediend om een formulering te wijzigen. Iedereen was het daar in de commissie over eens, maar dit werd door een vergetelheid niet goedgekeurd.

Voorzitter

Artikel 13

Behoudens toepassing van de bepalingen van artikelen 14 en 15, is het conformiteitsattest geldig voor een periode van vijf jaar.

– *Aangenomen.*

HOOFDSTUK II

Verval en intrekking van het conformiteitsattest

Artikel 14

§ 1. Het conformiteitsattest, vermeld in artikel 10, vervalt van rechtswege vanaf het ogenblik dat de kamerwoning of het studenten- of studentengemeenschapshuis ongeschikt of onbewoonbaar wordt verklaard overeenkomstig het decreet op de heffing ter bestrijding van leegstand en verkrotting of artikel 135 van de Gemeentewet.

Wanneer de kamerwoning of de kamers, het studenten- of gemeenschapshuis of studentenkamers opnieuw te huur worden gesteld of verhuurd nadat de kamerwoning, het studenten- of studentengemeenschapshuis ongeschikt of onbewoonbaar werd verklaard, moet de verhuurder een nieuw conformiteitsattest aanvragen voor de kamerwoning en de kamers, het studenten- of studentengemeenschapshuis en de studentenkamers.

§ 2. Het conformiteitsattest, vermeld in artikel 10, van de kamerwoningen of studenten- of studentengemeenschapshuizen die structureel worden gewijzigd door verbouwingswerken, vervalt van rechtswege vanaf het ogenblik van deze structurele wijziging. De verhuurder moet na de structurele wijzigingen een nieuw conformiteitsattest aanvragen.

– *Aangenomen.*

Artikel 15

Het conformiteitsattest wordt ingetrokken in de volgende gevallen :

1° als de kamerwoning of de kamer niet langer voldoet aan de veiligheids- en kwaliteitsnormen, bedoeld in de artikelen 4, 6 en 7 ;

2° als het studenten- of studentengemeenschapshuis of de studentenkamer niet langer voldoet aan de veiligheids- en kwaliteitsnormen, bedoeld in artikelen 4 en 8 ;

3° wanneer de kamer of studentenkamer aan meer personen wordt verhuurd dan volgens het conformiteitsattest is toegelaten ;

Het conformiteitsattest wordt ingetrokken door het College van burgemeester en schepenen. De gewestelijke ambtenaren, bedoeld in artikel 24, 3° van het decreet op de heffing ter bestrijding van leegstand en verkrotting, zijn eveneens bevoegd om het conformiteitsattest in te trekken.

In de gevallen, bedoeld in het eerste lid, 1° en 2°, kan het conformiteitsattest slechts worden ingetrokken na een voorafgaandelijke verwittiging met de aanmaning om binnen een termijn die wordt bepaald door, naargelang van het geval, het College van burgemeester en schepenen of de gewestelijke ambtenaar en die ten hoogste zes maanden bedraagt, de nodige maatregelen te nemen of de nodige werkzaamheden uit te voeren.

In afwijking van het vorige lid, gaat in ernstige gevallen de intrekking onmiddellijk in op het door het College van burgemeester en schepenen of de gewestelijke ambtenaar vastgestelde ogenblik.

Elke belanghebbende of vereniging die de belangen van huurders of studenten verdedigt, kan klacht neerleggen tegen een verhuurder van kamers bij het College van burgemeester en schepenen, dat verplicht is elke klacht aan een grondig onderzoek te onderwerpen en over te gaan tot intrekken van het conformiteitsattest in de gevallen bedoeld in 1°, 2° en 3° van dit artikel.

– *Aangenomen.*

TITEL IV

Sancties en andere maatregelen

Artikel 16

Onverminderd de toepassing van artikel 31 van het decreet op de heffing ter bestrijding van leegstand

Voorzitter

en verkrotting, is een kamer die niet beantwoordt aan de, in artikelen 4, 6 en 7 bedoelde normen en een studentenkamer die niet beantwoordt aan de in de artikelen 4 en 8 bedoelde normen, ongeschikt. De bepalingen van het decreet op de heffing ter bestrijding van leegstand en verkrotting zijn van toepassing op die kamers en studentenkamers.

– *Aangenomen.*

Artikel 17

De verhuurder van een kamerwoning of kamers die niet beantwoorden aan de in artikelen 4, 6 en 7 bedoelde normen of van een studenten- of studentengemeenschapshuis of studentenkamers die niet beantwoorden aan de in artikelen 4 en 8 bedoelde normen en die geen geldig conformiteitsattest kan voorleggen, wordt gestraft met een geldboete van 100 tot 10.000 frank.

– *Aangenomen.*

Artikel 18

Overeenkomstig artikel 133 tot en met 135 van de Gemeentewet kan de burgemeester, met het oog op de naleving van de in artikelen 4, 6, 7 en 8 bedoelde normen, alle noodzakelijke maatregelen.

Ingeval deze maatregelen gepaard gaan met gedwongen uitdrijving neemt de burgemeester de nodige initiatieven met het oog op herhuisvesting van de betrokken bewoners.

– *Aangenomen.*

Artikel 19

De burgemeester en de gewestelijke ambtenaren, bedoeld in artikel 15, verzegelen de te huur gestelde of verhuurde kamers die niet beantwoorden aan de veiligheids- en kwaliteitsnormen van artikelen 4, 6 en 7 en de te huur gestelde of verhuurde studentenkamers die niet beantwoorden aan de veiligheids- en kwaliteitsnormen van artikelen 4 en 8 wanneer de verhuurder geen geldig conformiteitsattest kan voorleggen.

Ingeval de verzegeling gepaard gaat met gedwongen uitdrijving neemt de burgemeester de nodige initiatieven met het oog op herhuisvesting van de betrokken bewoners.

Binnen tien dagen na verzegeling kan tegen deze beslissing door de verhuurder beroep worden aangekend bij de Bestendige Deputatie. De Bestendige Deputatie doet daarover uitspraak binnen een termijn van dertig dagen na aantekening van het beroep. Dit beroep werkt niet opschortend.

– *Aangenomen.*

TITEL V

Slotbepalingen

Artikel 20

De burgemeester, de door hem aangestelde technische ambtenaren en ambtenaren van de gemeente of de gewestelijke ambtenaren, bedoeld in artikel 15, hebben het recht tussen acht uur en twintig uur de kamerwoning en de kamers, de studenten- of studentengemeenschapshuizen en studentenkamers te bezoeken om de conformiteit ervan met de veiligheids- en kwaliteitsnormen vast te stellen en de naleving van de bepalingen van dit decreet te controleren.

De huurder en verhuurder zijn verplicht alle nodige inlichtingen te verstrekken om het conformiteitsonderzoek en de controlebezoeken in de beste omstandigheden te laten verlopen.

– *Aangenomen.*

Artikel 21

De gewestelijke ambtenaren, bedoeld in artikel 15, krijgen onder de voorwaarden die de Vlaamse regering bepaalt, de hoedanigheid van officier van gerechtelijke politie om de wanbedrijven, vermeld in artikel 17, op te sporen en vast te stellen in een proces-verbaal.

Er kan tot een huiszoeking worden overgegaan in de volgende gevallen :

1° de verhuurder kan geen conformiteitsattest voorleggen ;

Voorzitter

2° de kamerwoning of de kamers, het studenten- of studentengemeenschapshuis of de studentenkamers worden zonder nieuwe aanvraag opnieuw te huur gesteld of verhuurd na een ongeschikt of een onbewoonbaarverklaring ;

3° er werden verbouwingswerken uitgevoerd, zoals bedoeld in artikel 14, § 2, zonder daaropvolgende aanvraag voor een nieuw conformiteitsattest ;

4° er zijn voldoende aanwijzingen dat de kamerwoning of de kamer niet meer voldoet aan de normen, bedoeld in artikelen 4, 6 en 7, of het studenten- of studentengemeenschapshuis of de studentenkamer niet meer voldoet aan de normen, bedoeld in artikel 4 en 8 ;

5° er zijn voldoende aanwijzingen dat de kamer wordt bewoond door meer personen dan is toegelaten volgens het conformiteitsattest.

– *Aangenomen.*

Artikel 22

Onverminderd de toepassing van artikel 8, § 1 moeten de bestaande kamerwoningen, kamers, studentenhuizen, studentengemeenschapshuizen en studentenkamers die vóór de inwerkingtreding van dit decreet werden gebouwd of gerealiseerd na vernieuwbouw of door omvorming van een woning in een kamerwoning, studentenhuis of studentengemeenschapshuis overeenkomstig de geldende bepalingen inzake ruimtelijke ordening en stedenbouw, aan de bepalingen van dit decreet beantwoorden binnen een termijn van één jaar na de inwerkingtreding van dit decreet.

De conformiteitsattesten, zoals bepaald in artikel 10 van dit decreet, moeten voor het verstrijken van een termijn van één jaar na de inwerkingtreding van dit decreet worden aangevraagd.

– *Aangenomen.*

Artikel 23

Dit decreet treedt in werking op 1 september 1998.

– *Aangenomen.*

De artikelsgewijze bespreking is gesloten.

We zullen om 16 uur de hoofdelijke stemming over het voorstel van decreet houden.

REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN

De voorzitter : Dames en heren, hiermede zijn wij aan het einde gekomen van onze werkzaamheden voor deze voormiddag.

Wij komen om 14 uur opnieuw bijeen om onze agenda verder af te handelen.

De eerste actuele vraag zal worden gesteld door mevrouw Dua aan minister Peeters.

De vergadering is gesloten.

– *De vergadering wordt gesloten om 12.46 uur.*

BLANCO

BIJLAGE

MONDELINGE VRAGEN

MONDELINGE VRAAG (Regl. art. 79)

Commissie voor Welzijn, Gezondheid en Gezin

Vergadering van donderdag 5 december 1996

Vaste verslaggever : de heer Guy Swennen, secretaris van de commissie

Mondelinge vraag van de heer Pieter Huybrechts tot mevrouw Wivina Demeester-De Meyer, Vlaams minister van Financiën, Begroting en Gezondheidsbeleid, over verbodsmaatregelen voor pepdrankjes*1. Uiteenzetting door de vraagsteller*

Volgens de heer Pieter Huybrechts zijn 'smart'- en 'ecodrugs' de jongste rage op de Belgische markt. Deze pepdrankjes, -poeders en -middeltjes worden momenteel zeer agressief gepromoot en zijn gericht op een jongerenpubliek. Deze pepmiddelen worden verkocht in discotheken, supermarkten, benzinstations en dergelijke. In combinatie met andere middelen, zoals alcohol, kunnen levensgevaarlijke situaties ontstaan.

Voor Kris Van Limbergen, de vaste secretaris voor het preventiebeleid, kunnen deze pepmiddelen beschouwd worden als een opstapdrug naar de zogenaamde soft- en harddrugs. In afwachting van een regelgeving op nationaal en/of Europees niveau, pleit het Vlaams Blok voor een verbod op publiciteit, promotie en verkoop van dergelijke pseudo-drugs. De Vlaamse overheid heeft de plicht

de jeugd te beschermen tegen de risico's van dergelijke producten.

Zal de minister dientengevolge de nodige maatregelen nemen – eventueel in overleg met haar federale collega – zodat publiciteit, promotie en verkoop van deze trendy-drugs verboden worden ?

2. Antwoord door mevrouw Wivina Demeester-De Meyer, Vlaams minister van Financiën, Begroting en Gezondheidsbeleid

De minister antwoordt dat de algemene regelgeving omtrent publiciteit, promotie en verkoop van dergelijke producten een integraal federale bevoegdheid is. Het behoort tot de bevoegdheid van de federale minister van Volksgezondheid, die controleert via de inspectie voor eetwaren. Daarnaast is er de farmaceutische inspectie voor de medicatie. De federale overheid kan maatregelen nemen betreffende de benamingen en de misleidende reclame. Er is ook het Europees Wetenschappelijk Comité inzake menselijke voeding, dat als expertencomité de Europese Commissie adviseert. Dit comité onderzoekt momenteel of er maatregelen op Europees niveau aangewezen zijn.

De minister is bereid om naar aanleiding van deze vraag, bij de eerstvolgende interministeriële conferentie, het probleem te signaleren. Zij zal binnen haar bevoegdheid ook, eventueel samen met de Vlaamse minister van Onderwijs of via populaire televisieprogramma's, de jeugd waarschuwen deze producten niet te gebruiken.

– *Het incident is gesloten.*

MONDELINGE VRAAG (Regl. art. 79)

Commissie voor Welzijn, Gezondheid en Gezin

Vergadering van dinsdag 10 december 1996

Vaste verslaggever : de heer Guy Swennen, secretaris van de commissie

Mondelinge vraag van de heer Luk Van Nieuwenhuysen tot mevrouw Anne Van Asbroeck, Vlaams minister van Brusselse Aangelegenheden en Gelijke-Kansenbeleid, over de publicatie van het Roze Aktiefrent over pedoseksualiteit*1. Uiteenzetting door de vraagsteller*

De heer Luk Van Nieuwenhuysen stelt dat de minister eerder dit jaar de uitgave van meer dan 2 miljoen frank voor een televisiespot over homoseksualiteit en ter bevordering van Roze Zaterdag, verantwoordde als een uitgave die was bedoeld voor mensen met vooroordelen tegen homoseksuelen.

Onlangs werd op de jaarlijkse manifestatie "Het Andere Boek" een publicatie van het Roze Actiefrent (dat Roze Zaterdag organiseert) in beslag genomen. Het geschrift bevatte niet meer of niet minder dan een pleidooi voor pedofilie.

Meent de minister niet dat dit de vooroordelen waarmee zij zo begaan is nieuw voedsel zal geven ? Zal dit haar houding ten aanzien van bepaalde homo-organisaties beïnvloeden ?

2. Antwoord van mevrouw Anne Van Asbroeck, Vlaams minister van Brusselse Aangelegenheden en Gelijke-Kansenbeleid

De minister benadrukt dat zij het amalgaam tussen homo-seksualiteit en pedo-seksualiteit niet wil maken. Het beleid dat naar homoseksuelen en lesbiennes wordt gevoerd, is een beleid dat emancipatorisch bedoeld is, om deze groep in onze maatschappij te laten aan bod komen op de manier waarop ze recht hebben. De vooroordelen rond homoseksualiteit zijn zeker de wereld nog niet uit, en het amalgaam dat in deze context wordt gemaakt en door sommigen wordt uitgebuit, komt deze zaken zeker niet ten goede. Er is een groot verschil tussen beide. Pedoseksualiteit vindt men evengoed in de heterowereld terug. Spijtig genoeg hebben de recente gebeurtenissen dit bewezen.

Wat de grond van de zaak betreft, stelt de minister dat zij niet van plan is het beleid voor homo's en lesbiennes te veranderen.

3. Repliek van de vraagsteller

De heer Luk Van Nieuwenhuysen antwoordt dat het amalgaam niet door hem, maar door een deel van de bevolking en door de homobeweging zelf wordt gemaakt. Hij citeert : "Ik vind mooie en onschuldig uitzijnde knapen erg spannend" ; "Als ik met knapen speel trek ik ze bijvoorbeeld een jurkje aan en ...". Deze tekst werd gepubliceerd door een homobeweging die onder meer Roze Zaterdag organiseert, en die volgens de heer Van Nieuwenhuysen niet alleen financiële maar ook morele steun geniet van de minister. Dit vindt hij onaanvaardbaar.

– *Het incident is gesloten.*